ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

17. årg. 6
NOV.-DEC. 1975
Abonnement 1975 kr. 50,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 55,00 for året 1976) til regnskabskontorets gironr. 9117725; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 9 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

SUFOI's RAPPORT- og ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

SUFOI's Københavnsafdeling: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1. th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

SUFOI's Skandinavienkontakt: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter kl. 18).

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Kong Hans Gade 18, 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

LITO Tlf. 211815 Svendborg

INDEHOLDER bl. a.:

Optimisme og en snebold - år 1975

„Vi vil modtage signaler fra andre intelligensvæsener i rummet, og dette vil ske umiddelbart før en landing, hvor mennesker for første gang vil stå ansigt til ansigt med et intelligensvæsen fra en fremmed planet!"

Citatet stammer fra en af de i UFO-NYT nr. 2/75 omtalte synske personer, der spåede om vigtige begivenheder i løbet af året 1975. I skrivende stund tyder noget på, at denne forudsigelse næppe vil gå i opfyldelse – desværre kan man måske sige.

Men tanken er mærkværdigvis slet ikke så utopisk i dag. Når det sidste nummer i en årgang af UFO-NYT går i trykken som nu, kan man godt fundere lidt over hvor langt vi egentlig er nået indenfor hele UFO-problematikken. For året 1975 er det svært at pege på egentlige milepæle eller skelsættende begivenheder indenfor UFO-sagen. Der skete uden tvivl en hel del flere vigtige enkeltbegivenheder i 1974, alene hele røret omkring J. Allen Hynek, hans bog og hans UFO Center samt radio-TV's UFO-interesse i udlandet.

Men 1975 har alligevel haft sin egen specielle gang. Det har været året, hvor snebolden, der blev sat i gang i 1974, langsomt begyndte at rulle hurtigere og blev større og nu med en vis inerti ruller ind i det nye 1976. Vi har i SUFOI i årets løb kunnet registrere denne sneboldseffekt, både herhjemme og via vore kontakter over det meste af verden. Effekten har vist sig på mange områder: flere vidner tør træde frem og berette om deres observationer, flere videnskabsmænd lufter nu offentligt en interesse for det tidligere ret odiøse emne, offentlige instanser og private institutioner er begyndt at behandle emnet ret seriøst; artikler om UFO'er dukker op i fagtidsskrifter, som tidligere absolut ikke ville bringe omtale af et fænomen, der officielt ikke eksisterede; og sidst men ikke mindst udvikler der sig nu et samarbejde mellem private UFO-organisationer og statslige institutioner, med det formål at opnå så gode, friske og pålidelige observationsberetninger som muligt – hvem ville i sin vildeste fantasi have tænkt sig det muligt for et par år siden, eller blot for ét år siden?

Vender vi os fra det store udland til mere hjemlige omgivelser ser snebolden knap så imponerende ud. Der er så småt lignende fremskridt herhjemme, men det ser ud til at sagerne her udvikler sig lidt langsommere og mere gumpetungt. Vi har ikke haft en dansk Hynek eller Poher, der har kunnet bringe røre i andedammen, men vi har dog alligevel haft den tilfredsstillelse at kunne konstatere en mere positiv holdning til UFO-problemet og SUFOI's arbejde hermed hos presse og bl. a. forsvar. Vi har i det forløbne år oplevet adskillige gode danske UFO-observationer, som bl. a. på grund af en sober pressedækning har givet muligheder for nærmere undersøgelser, og som af samme årsag sikkert har åbnet flere menneskers øjne for mulighederne for UFO-ernes reelle eksistens. Med hensyn til hele UFO-problematikken er der derfor også i dag, set med SUFOI's øjne, grund til at mene, at et optimistisk syn på

det kommende års udvikling ikke vil være uberettiget. Selv om snebolden ruller langsommere herhjemme – så ruller den trods alt!

Indenfor SUFOI som organisation har året heller ikke været begivenhedsløst. Vi – og vore læsere – måtte i begyndelsen af året gennem en del kvaler i forbindelse med omlægning af SUFOI's ekspedition, en dygtig og energisk formand trak sig tilbage efter mange års formandsarbejde for SUFOI og overlod taburetten til en ny mand, undertegnede, og alt imens er arbejdet indenfor SUFOI vokset støt og ubarmhjertigt. Der er blevet og bliver stadig arbejdet hårdt af de direkte implicerede indenfor SUFOI, og det kan ikke understreges ofte nok, at det hele udføres ulønnet og i fritiden. Der er derfor grænser for hvor meget der kan overkommes, og på hvor kort tid.

Til gengæld har det været en stor glæde at kunne konstatere, at SUFOI's medlemstal har været støt stigende gennem det forløbne år. SUFOI's medlemmer, UFO-NYT's abonnenter, er en forudsætning for hele organisationens arbejde og eksistens – jo flere medlemmer desto flere muligheder får SUFOI for at arbejde med UFO-sagen. Vore medlemmer vil derfor give SUFOI – og derved også sig selv – en virkelig støtte ved at fortælle interesserede om SUFOI's arbejde og ved at medvirke til en forøgelse af abonnementstallet på UFO-NYT. Jeg vil håbe, at vi ved bl. a. vore nuværende medlemmers hjælp også i det kommende år vil opleve en stigende tilgang af nye medlemmer.

Til sidst nogle få ord om SUFOI's livsnerve – UFO-NYT! Nye girokort til indbetaling for UFO-NYT 1976 er allerede udsendt til vore abonnenter, og de vil have konstateret, at UFO-NYT også i 1976 har måttet følge med i de prisstigninger, som alt i dag er underlagt. Årsabonnementet for 1976 er steget til 55,– kr. Det har været en økonomisk nødvendighed, og vi håber ikke, at denne beskedne forhøjelse vil afholde nogen fra at benytte de udsendte girokort.

Årsskiftet betyder også andet for UFO-NYT! Det nummer De holder i hånden netop nu bliver det sidste med dette udseende!! Fra og med nr. 1/76 kommer UFO-NYT i A5 format, et standardformat, der giver større muligheder sammen med moderne off-set teknik, og skrifttyperne bliver af Helvetica-typen, en „moderne" og meget læsevenlig teksttype. Denne ændring har givet SUFOI's ledelse adskillige søvnløse nætter, diskussioner om skal-skal ikke, men nu er beslutningen taget. Glæd Dem til de kommende numre af UFO-NYT og lad os høre Deres mening om forandringen.

Alt i alt – der er grund til optimisme på UFO-sagens vegne, også for det kommende 1976. Det bliver spændende at se, hvor stor snebolden er blevet og hvor hurtigt den er kommet til at rulle næste år ved denne tid.

Fl. Ahrenkiel

EKSPEDITIONEN MANGLER
„UFO–NYT" nr. 1, 2 og 3/1975

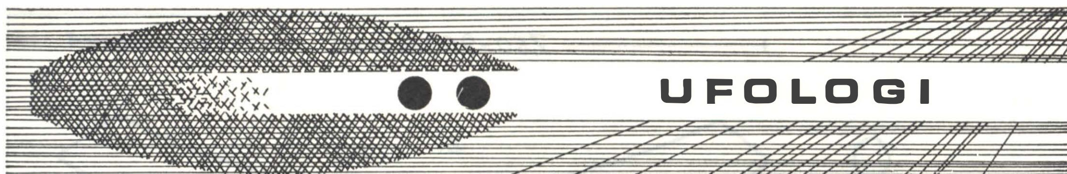
På grund af postale og andre fejlekspeditioner har en del af vore abonnenter fået to eksemplarer af disse. Skulle De være i besiddelse af de numre som vi mangler, eller hvis De alligevel ikke gemmer de gamle nr. af bladet, vil vi være meget taknemlige såfremt De vil sende os nr. 1, 2 og 3.

På forhånd tak!

Peter A. Hansen, Erica-parken 61²
2820 Gentofte.

Nu har Farum også sin UFO-kreds! Vi holder møde hver anden uge, diskuterer, holder foredrag og hygger os. Kom og vær med!

Johan Galster,
Gartnervænget 13,
3520 Farum.
Tlf. (02) 95 23 09.

Det kan gå galt - selv for UFO'er!!

2. del

I første del af denne artikel (UFO-Nyt nr. 4/75) omtalte jeg hovedtrækkene i den mere end 4 timer lange UFO-observation nær New Berlin, N.Y., i USA, hvor Mary M. og hendes svigermor på forholdsvis kort afstand fulgte UFO-nauters hektiske arbejde med at reparere et UFO, der øjensynlig havde måttet nødlande. Vidnerne så besætninger fra to UFO'er gøre flere forgæves forsøg på at få en ny eller repareret „motordel" ført på plads i bunden af det nødlandede UFO, indtil det endelig lykkedes, hvorefter begge UFO'er kort efter igen steg til vejrs og forsvandt. Mary M. aflagde næste dag besøg på det sted, hvor reparationen havde fundet sted og fandt ikke blot aftryk fra de to UFO'er, men yderligere en stump „kabel". Natten før havde hun sammen med svigermoderen set skikkelserne beskæftiget med noget kabel-agtigt, som de skar stykker af i forbindelse med reparationen.

Mary M. og hendes svigermor gemte dette „kabelstykke" tilside, men da tilfældet blev undersøgt og vidnerne udspurgt, kunne dette håndgribelige bevis ikke fremskaffes. Ingen kunne huske, hvor det var blevet puttet hen, måske især fordi der var gået omkring en halv snes år mellem selve observationen og Ted Bloecher's nøjere undersøgelse af tilfældet.

Vi afslutter dette første uhelds-tilfælde med et udpluk af de spørgsmål og svar, der blev nedskrevet på Ted Bloecher's spørgeskema, da han indledte undersøgelserne – bl. a. fordi der heri angives en del mål og detailler på UFO'et og dets besætning:

Sp.: Var lyden fra objektet anderledes end fra f. eks. en helikopter?

Sv.: Ja, den var blødere, ikke noget wap-wap-wap. Kun en svag summen.

Sp.: Ved båndinterviewet beskrev De, at mændene havde 5 fingre. Kunne De se de 5 fingre?

Sv.: Jeg er ikke helt sikker. De havde ikke nogen særlig mærkværdig måde at behandle værktøjet på, ligesom deres fagter forekom normale – jeg er næsten sikker på, at de virkelig havde 5 fingre, hænderne forekom mig ikke unormale.

Sp.: Hvordan vidste De, at skikkelserne var større end normalt? Fandtes der nogen form for referencepunkter?

Sv.: Buskene, der stod et stykke nede ad bakken, var omkring 150 cm høje, og „mændene" var ca. 45–60 cm højere. De mænd, der var beskæftiget med „at skære kabler", stod nær buskene.

Sp.: Hvor store var hullerne i jorden? Spidsede de til nedad?

Sv.: De var ca. 36 cm i diameter og 46 cm dybe. Ja, de spidsede til.

Sp.: De sagde, at der var adskillige, som var 33 cm dybe. Hvor dybe var de mindst-dybe?

Sv.: Ca. 6 cm.

Sp.: Hvor langt var der mellem de to sæt landingsmærker?

Sv.: Omkring 12–15 m.

Sp.: Hvor langt nede ad bakken, målt fra det nederste objekts landingsmærker, fandt De kabelstykket?

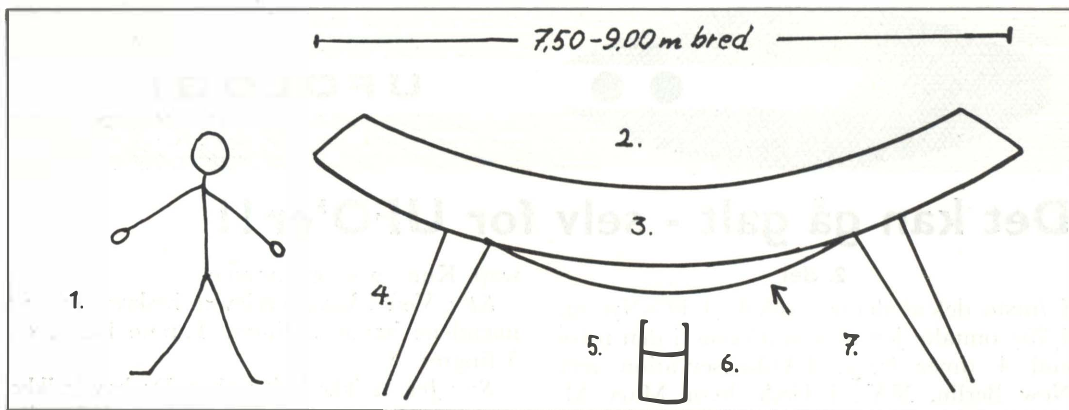
Sv.: Omkring 15–18 m.

Sp.: Hvornår gik Dick (Mary M.'s mand) op på bakken sammen med Dem? Gik nogen anden derop?

Sv.: Dagen efter de var vendt tilbage efter jagten, mandagen efter observationen. Ingen andre gik derop.

Sp.: Kan De anslå størrelsen på objektet?

Sv.: Omkring 7,5–9 m i diameter.

1. „Mand", 200–240 cm høj. 2. Overdel henlå i mørke. 3. underdel genspejlede lys. 4. Ben, 180–210 cm høje. 5. „Motor"(?) ca. 60 cm høj og 30 cm bred. 6. Oplyst „motor". 7. Kraftigt lys, ca. 3 meter bredt.

Sp.: Kan De anslå landingsbanens længde?
Sv.: Omkring 180–210 cm.
Sp.: Kan De anslå størrelsen på lyset under objektet?
Sv.: Ca. 3 m i diameter.

Sp.: Svarede lyset i størrelse til „3 fuldmåner" (som sagt på båndet), eller var det den hele, oplyste underside, der havde den størrelse?

Sv.: Det var lyset direkte under objektet, mellem dets ben, som havde den størrelse.

Sp.: Kan De tegne en linie tværs hen over objektet, der viser, hvor lys og skygge mødtes. Buede denne linie opad eller nedad på midten?

Sv.: Nedad (se tegning).

Sp.: Hvilke stillinger indtog skikkelserne under objektet, mens de arbejdede med „motoren"?

Sv.: Siddende under udskiftningen, halvt liggende ved udtagningen, liggende på albuen samt knælende.

Sp.: Var området rundt om objektet oplyst af dettes lys?

Sv.: Ja, noget og ud i en afstand på ca. 12 m fra lyset.

Mary M.'s tegninger illustrerer den sidste del af ovenstående spørgsmål, hvor dimensioner af fartøj, personer samt placeringer nævnes.

Til ovenstående skal lige bemærkes, at selv om Ted Bloecher er en trænet interviewer, synes han alligevel nogle gange at stille ledende spørgsmål, i disse udpluk bl. a. i forbindelse med mændenes højde (Var der nogle referencepunkter?), ved hullerne i jorden (Spidsede de til nedad?).

I forbindelse med New Berlin observationen findes der et andet tilfælde, hvor bl. a. påklædningen af den observerede UFO-naut stemmer overens med de uniformer, som Mary M. og hendes svigermoder beskrev blev båret af de to UFO'ers besætninger.

Om aftenen den 7. august 1954 rapporterede to drenge at have set et UFO lande på en mark ved deres gård og piloten stige ud. Vidnerne var den 13-årige Gabriel og den 11-årige Henri Coupal, som boede nær Hemmingford, Quebec, lige nord for New York's statsgrænse. I et interview taget på bånd et par uger efter observationen beskrev drengene og deres mor mødet i flere detailler.

De to drenge var gået ud til en af markerne for at samle ærter efter aftensmaden. Gabriel så op, da han hørte en summende lyd „som fra bier", og fik øje på et lysende og mangefarvet objekt, der dalede ned nær

en lade. Det svævede omkring en meter over jorden, hvorefter det kugleformede objekt, ca. 3 m i diameter, blev mørkt, og i bunden kom et rør eller en skakt til syne, som sænkedes ned på jorden og, ifølge den ældste dreng, „blev ligesom en stige". En åbning kom til syne og en meget høj mand kom ud. Rædselslagen greb Gabriel sin lillebroder, og de to spænede hjemad. Men de fløj afsted mod hjemmet, på ryggen af deres ene hest, så Henri tilbage og sagde: „Jeg ser en stor mand, der kommer efter os."

Ifølge notater taget fra båndinterviewet beskrev drengene manden som værende 210–240 cm høj, klædt i en meget tætsiddende, sort gummidragt, men med hovedet fri. Han var velbygget og havde, hvad drengene beskrev som „en maskinpistol" i hånden. Fraset deres beskrivelse af mandens „store, runde øjne", så han fuldstændig menneskelig ud, skønt hans sorte hår „ikke var redt som mænds her på egnen", var klippet „anderledes" og „ikke særlig langt". Dette billede svarer helt til det givne ved New Berlin observationen.

Det interessante ved Hemmingford observationen er, at medens der ikke blev gjort flere observationer af „den høje mand", fortalte mrs. Coupal, at objektet opholdt sig i nabolaget i mere end en time efter drengenes første oplevelse, og øjensynlig landede det kort adskillige gange i nabolaget. Det blev set af temmelig mange mennesker.

Med hensyn til UFO-nauternes specielle aktivitet i New Berlin tilfældet – den langvarige reparation af en ting, som vidnet mener var motoren eller kraftkilden – giver en undersøgelse af UFO-naut-observationerne ikke andre tilfælde, hvor tilsvarende er blevet rapporteret så detailleret. Der er imidlertid mange rapporter om observationer, hvor de rapporterede UFO-nauter syntes at være engageret i en eller anden slags arbejde på eller nær et UFO.

Flying Saucer Review nr. 3/74.
/Fl. Ahrenkiel.

UFO'er Den psykiske komponent

af dr. Jacques Vallée

SUFOI's indledning

Der findes sikkert næsten lige så mange opfattelser af UFO-problemet som der findes UFO-forskere. At UFO'erne ses og at de findes er de fleste enige om, men når diskussionen kommer ind på, hvad der ligger bag det observerede, hvad der er den egentlige årsag til UFO-observationerne og fortolkningen af årsagen eller årsagerne, bliver meningerne ret divergerende.

Visse personer sættes gerne i forbindelse med visse opfattelser og fortolkninger, f. eks. sættes J. Allen Hynek måske i forbindelse med en videnskabelig behandling af UFO'erne som værende mulige rumfartøjer, medens John A. Keel forbindes med en mere psykologisk eller paranormal opfattelse af fænomenet. Ligeså med UFO-forskeren Jaques Vallée, der normalt sættes i forbindelse med en matematisk og statistisk behandling af UFO-problemet, altså en måske noget jordbunden og tør, men dog absolut positiv indstilling.

Det viser sig imidlertid efterhånden sværere og sværere at bibeholde en sådan klassificering af de enkelte UFO-forskere, bl. a. fordi der i løbet af de seneste år har vist sig en tendens blandt de mere „tørre og saglige" UFO-forskere til at nærme sig en opfattelse af UFO-fænomenet, som er næsten den diamentralt modsatte af deres tidligere opfattelse. Hermed menes ikke en overgang fra en saglig til en „usaglig" opfattelse, men nær-

mere en overgang fra en „fysisk forklaring" til en „psykisk eller paranormal forklaring" på UFO-fænomenet. Den mest udtalte repræsentant for det sidste synspunkt er måske John A. Keel, hvilket ses af hans artikler i f. eks. Flying Saucer Review og i hans udgivne bøger.

Den efterfølgende artikel er en illustration af dette skift fra en „fysisk" til en „paranormal" opfattelse af UFO-fænomenet, og det er dr. Jacques Vallée, der her lufter sin nye opfattelse.

Det er ikke helt korrekt, at Vallée først nu er begyndt at se UFO'erne fra denne synsvinkel, idet han allerede i sin bog „Passport to Magonia" fra 1970 gav udtryk for den opfattelse, at UFO'erne næppe kun var metalliske rumskibe fra en anden planet, men at fænomenet måske havde helt andre og indtil nu upåagtede aspekter.

Denne noget anderledes opfattelse af UFO'erne ligger et stykke fra SUFOI's, men vi skal ikke undlade at nævne den, især fordi så mange ansete UFO-forskere i den sidste tid har luftet og diskuteret lignende ideer. Den efterfølgende artikel er kun uddrag fra Vallée's oprindelige artikel i Psychic, som vi desværre ikke endnu har kunnet få fat i. Artiklen her er oversat fra det spanske UFO-tidsskrift STENDEK af oversætter Elsa Kaufmann, og vakte i sin originalform ret stor opmærksomhed i UFO-kredse i andre lande – hovedsagelig fordi forfatteren var Jacques Vallée! I et senere nummer af UFO-Nyt vil denne noget anderledes opfattelse af UFO-erne blive nærmere omtalt.

/Fl. A.

(Det kursiverede er citat fra J. V.s originalartikel).

Stendek's indledning

Det nordamerikanske tidsskrift Psychic indeholdt i sit januar-februar nummer fra i år en interessant artikel af Dr. Jacques Vallée, en for vore læsere velkendt personlighed. Omtalte redegørelse har titlen: „UFO'er, den psykiske komponent". På grund af artiklens store omfang har vi foretrukket at give nogle uddrag af den samtidig med at vi føjer nogle personlige betragtninger til.

En meget skrøbelig forbindelse - - -

„Der er endnu ikke etableret nogen som helst forbindelse mellem de tusinder af tilfælde af uforklarlig art og sandsynligheden for at der er parapsykiske fænomener til stede såsom psykokinese, profeti og telepati. Formålet med denne artikel er at gå videre med udbygningen af denne forbindelse."

Størstedelen af de observationer, som citeres af Dr. Vallée er dog *ikke* repræsentative for UFO-fænomenet i almindelighed og endnu mindre for vurderingen af Type 1-fænomenet. Selv om nøglen til UFO-gåden teoretisk bør findes i kontakttilfældene, mener vi at man bør gå forsigtigt til værks med at udvælge hændelser, der kan bruges til generelle gangbare konklusioner. Til syvende og sidst er det ikke engang bevist, at en stor og vigtig procentdel af vidnerne til pålidelige kontakttilfælde skulle være i besiddelse af skjulte paranormale evner.

Det ser dog ud til at være rigtigt, at UFO-erne og deres besætninger kan fremkalde fysiske bivirkninger i levende væsener i vores verden (planter, dyr og selvfølgelig mennesker); en mængde gyldige tilfælde taler for dette. Ikke desto mindre kommer man ind på spekulationernes tågede område når man forsikrer, at disse bivirkninger fremkaldes med bevidst formål af de intelligenser, som styrer UFO'erne.

Hvilken forklaring?

„Hvis de extraterrestriske eller andre intelligensvæsener af ikke-jordisk oprindelse ønske-

de at færdes uden at blive observeret af myndighederne, og hvis de ønskede at forblive uopdaget af militærsystemet og heller ikke ville genere et samfunds politiske og administrative planer samtidig med at de såede dyb tvivl i nævnte samfund, hvad angår hvor langt det er udviklet i dets elementære filosofiske principper, så er det netop den slags begrebsforvirring de i så fald sætter i gang."

(Forfatteren refererede til et tilfælde hvor det formodede besætningsmedlem af et UFO spurgte vidnet: Er jeg i Italien eller i Tyskland?)

„Samtidig ville en sådan fremgangsmåde snart lave om på den rigtige forklaring, så at den endelige opklaring umuliggjordes. Med andre ord, der skulle laves et billede, som kunne godtages, eller en grund som lå lidt længere fra den tros struktur i det samfund, som man henvendte sig til. Jeg tror at den nuværende mening hos størsteparten af „tallerkenentusiasterne" er at UFO'erne er rumskibe bemandet med besøgende fra andre planeter og at denne mening passer præcist ind i den opbygning, som maskerer det sande og uendeligt mere komplicerede samfund, hvis intelligens og teknologi står bag de iagttagne fænomener."

Som sagt er der et *andet* aspekt af problemet: hvis „de" ønsker at forblive skjult eller ikke ønsker en åben almindelig kontakt, så er det logisk, at de opfører sig som de gør. Vi kender ikke grunden til deres opførsel, selv om vi tror vi har en mulig forklaring derpå. Og den er lige gangbar, hvadenten de kommer fra et andet solsystem, eller fra et parallelt univers eller fra fremtiden etc. etc. På problemets nuværende stadium er den Extraterrestriske *Hypotese* den, som giver de færreste ubekvemmeligheder set fra alle synspunkter. Alligevel må vi ikke glemme at sige, at de undersøgelser som foretages omkring fænomenet ikke berøres af denne studie hypotese: det drejer sig til slut om at studere og analysere begivenhederne *uafhængigt* af deres mulige oprindelse og endelige forklaring.

På den anden side, selv om den nuværende mening hos størstedelen af „tallerkenentusiasterne" er, at de kommer fra det ydre rum, så forhindrer dette ikke at nogen rejser tvivl omkring fænomenets *egentlige* natur: er de virkelig sådan, som vi ser dem, eller forsøger „de" at maskere sig i enhver epoke af vor historie efter mere eller mindre konventionelle mønstre? Til slut må vi sige, at selv om det skulle være tilfældet, at de er extraterrestriske gæster, så står vi over for en forklaring, som alligevel ikke opklarer mysteriet; spørgsmålet, som skal løses, er efter min mening: hvorfor er de her? Hvad laver de på vores planet?

Det „Usynlige Universitet" udtaler sig

De paragraffer som følger er ikke fra Dr. Vallée's personlige værk, men de er blevet diskuteret under *„private samtaler mellem professionelle videnskabsmænd, som udgør det Usynlige Universitet til undersøgelse af UFO'er"*. Samtalerne er:

1. – De ting som vi kalder UFO'er er ikke genstande, og de flyver ikke. De kan dematerialisere sig, hvad nogle fotografier taget for nylig viser, og de bryder de love for bevægelse, som vi kender.

2. – UFO'er er blevet set gennem hele vor historie, og de har til enhver tid fået deres egen forklaring inden for enhver kulturs ramme. I Antikkens tid blev de betragtet som guder; i Middelalderen som magikere; i det 19. århundrede som videnskabelige genier. Og i vor tid som interplanetare rejsende.

3. – Tendensen til for tiden at acceptere UFO'erne som „bevis" på rejsende gæster fra rummet er et „non sequitur" (fører ingen vegne). Fænomenet kunne være en manifestation fra en avanceret teknologi i en meget kompliceret forstand, som ville indbefatte for eksempel universer som griber ind i hinanden. Hvis rummet og tiden ikke er så faste i strukturen, som man indtil nu har ment inden for fysikken, så har spørgsmålet „hvor kommer de fra?" næsten ingen mening.

4. – Nøglen til en forståelse af UFO-problemet kan være i de psykiske virkninger, som UFO-fænomenet fremkalder (eller de bevidsthedstilstande som opstår) hos nogle iagttagere, hvis liv undergår en dyb forandring og som udvikler usædvanlige evner, som de

kan have svært ved at tilpasse sig. Det ser ud til at være en ringe del af vidnerne som offentliggør deres beretninger om disse oplevelser, sammenlignet med den mængde tilfælde, hvor der er givet oplysninger under fire øjne.

5. – Kontakten mellem de menneskelige modtagere og UFO-fænomenet foregår under betingelser kontrolleret af UFO'et. Dets fundamentale karakteristik er en konstant absurditet med adresse til de ledende i samfundet, som de henvender sig til, samt absorbtion på et dybt underbevidst plan af symboler som transmitteres ved mødet. Denne „resonnans" mekanisme mellem UFO'ets symbol og de ubevidste menneskelige arketyper er blevet udførligt beskrevet af Carl Jung, hvis bog Flyvende Tallerkener adskillige steder refererer til den ældgamle kending „tegnene på himlen".

Det må være klart, at jeg ikke betragter UFO-fænomenet som det ukontrollerbare spil som det er umuligt at få kendskab til for højere udviklede væsener. Efter min mening er det dog ikke sandsynligt, at et møde med dette fænomen ville bringe mere til mennesket, end det allerede havde i forvejen – muligvis på et ubevidst niveau. Alt foregår efter min mening, som om fænomenet var et produkt af en teknologi, som fulgte veldefinerede mønstre og regler, omend fantastiske, målt med almindelige menneskelige forhold. Fænomenet ser ikke ud til at have bragt nogen trussel mod det nationale forsvar, og det ser ud til at være neutralt (ligeglad) med hensyn til de enkelte vidners velbefindende, hvad der får mange til at mene, at vi står over for et fænomen, hvis natur ikke er opdaget endnu. En hypotese som sandelig fortjener seriøs opmærksomhed.

Men påvirkningen er muligvis enorm på menneskets ubevidste impulser og kreativitet. Den kendsgerning, at vi ikke har en metodisk forskning til at studere denne påvirkning, er simpelthen et tegn på, hvor lidt vi ved om vor svaghed med hensyn til at trænge ind i vor egen bevidsthed."

Tilsyneladende er det mindre utaknemmeligt at spekulere i mulige parapsykologiske virkninger hos *nogle* vidner, end i fysiske virkninger (spor, aftryk, afsvedne områder, strømsvigt, motorstop) i planter, dyr, mennesker samt maskiner eller instrumenter konstrueret af disse.

Skyldes de usædvanlige evner som Uri Geller har, intervention fra UFO ernes side? Og mens vi diskuterer sagen, så bliver „de" ved med at flyve hen over byer, industrier, militærområder, atomværker, lufthavne, raketaffyringsramper, krigsområder, skibe og biler, ørkener og marker, have, oceaner, floder, søer, bjerge og dale – med en forbløffende tavshed. Så er vi vist nået til det punkt, hvor vi kan formulere spørgsmålet: er det sandt, at *„nøglen til en forståelse af UFO-fænomenet kan ligge i de psykiske virkninger som fænomenet fremkalder eller i de bevidsthedsstadier, som muliggøres?"* Og ligeledes: står vi *„foran et fænomen af en natur, som endnu ikke er opdaget?"* men som kan afsløres via radar, ses af det menneskelige øje, påvirke fotografiske plader og båndoptagere, og som motiverer krigsfly til at lette fra baserne i de forskellige lande, og som definitivt er godtaget af mennesker i alle sociale lag, på alle kulturtrin, i religioner og politiske ideer hos alle racer i alle kontinenter, og som beskrives i mere eller mindre enslydende vendinger? Og hvis „de" ser ud til at undgå kontakt med mennesker, men på den anden side fremkalder psykiske virkninger hos nogle vidner, hvordan kan man så få de to ting til at passe sammen, når man tillægger sidstnævnte forhold størst betydning?

Overbevise dem som allerede er overbevist?

Det hele ser ud som om vi forsøger at overbevise en skeptiker; og det er ikke tilfældet med Dr. Vallée. Det eneste som har fået os til at skrive disse kommentarer er, at vi ville vise UFO-fænomenets komplicerede natur.

Den idé som Dr. Vallée lancerer, er bestemt ikke dårlig. Den er endnu et forsøg på at anvende en humanistisk videnskab på problemet. Men desværre tror vi, at han er motiveret i sin overbevisning på grund af skuf-

felse over den ringe mængde af viden, som er opnået gennem andre tekniske midler.

Faktisk har parapsykologien gjort sig til en modesag blandt nogle forskere og i nogle centre, som behandler UFO-temaet. Når begge ting blandes sammen, bliver resultatet som regel altid nogle udefinerbare spekulationer, som ikke har grund under fødderne. Vi vil fortsat arbejde i det håb at der før eller senere vil findes nye konstanter, som kan hjælpe os til at rekonstruere dette hovedbrud, hvis vi skal nå frem til at få en løsning af problemet i hænde. Forøvrigt mener jeg at parapsykologien ikke kan hjælpe os meget i dette forsøg.

Joan CREXELLS

Stendek nr. 18, dec. 1974/E. Ka.

Ufologi fortsættes side 247.

UFO-aktivitet
i Danmark

På repræsentantskabsmødet den 28. sept. 1975 blev der fremsat mange både gode og mindre gode forslag til ændring af det materiale, som rapportcentralen sender redaktøren til hvert nummer. Et af de bedre og let gennemførlige forslag var, at rapporterne, som offentliggøres i UFO-NYT, får tilføjet postnummer, hvilket vil kunne lette læseren med helt nøjagtigt at placere en observation geografisk.

Det er ikke meningen, at vi vil skrive postnummer på alle rapporterne, de større byer kender de fleste og ved, hvor de er placeret på Danmarkskortet. Hvis man er i tvivl om, hvor en bestemt observation er sket, kan det anbefales at købe Post- og Telegrafhåndbogen, som har et udmærket kort over Danmark med postnumre. Bogen har desforuden den fordel, at den kun koster en krone eller to, samt at den kan købes på et hvilket som helst posthus.

Rapportcentralen er meget interesseret, hvis De evt. har forslag til ændring af den måde, hvorpå observationerne præsenteres.

C.H.

Landing I eftersommeren 1957

I 1959 under et besøg i Brande hørte jeg rygter om en UFO-landing, som nogle år tidligere skulle have fundet sted i nærheden af Ejstrupholm (7361). Trods flere års eftersøgning lykkedes det ikke dengang at komme sagen nærmere.

Årene gik, og først ved et foredrag i Virum, maj 1972, kom jeg i kontakt med en dame, hvis fader kender noget til sagen. Gennem ham lykkedes det så ad omveje at komme i forbindelse med observatøren, som erklærede sig villig til at berette om hændelsen. I marts 1973 viste der sig endelig en mulighed for at rejse derover for at aflægge ham et besøg – et besøg som senere skulle blive til flere.

Observatøren beskrives af sine bekendte som et troværdigt, roligt og afbalanceret menneske, et indtryk jeg også fik af ham under mine besøg.

Observatøren, som da hændelsen fandt sted kun var 15 år, beretter, at han i høsttiden (antagelig august) 1957 arbejdede med at sætte korn sammen på en mark, som ligger ca. 2 km syd for Ejstrupholm. Klokken var mellem 14.00 og 15.00, og vejret var vindstille og overskyet med udsigt til regn.

Medens han går alene på marken og arbejder, føler han sig pludselig iagttaget, men da han ikke kan se nogen foran sig, vender han sig om og ser da, at der i en afstand af kun ca. 35 meter står et mærkeligt fartøj landet på marken.

Fartøjet beskrives som ovalt med en overbygning på. Størrelsen angives til ca. 2 meter højt og ca. 2,5 meter bredt.

Under fartøjet er der 3 støtteben, hvert af ca. 1 meters længde og ca. 12 cm tykke. Objektets farve er grå, metalagtig. Foran fartøjet og ca. 2 meter fra dette står der to personer, som iagttager observatøren. Personerne beskrives som 90 cm høje og deres påklædning som en tætsluttende dragt, glat, dybgrøn af farve. På denne dragt kunne der ikke ses knapper, lynlåse eller nogen form for sammensyninger. Det bemærkes, at dragtens ærmer gik ud over hænderne. På hovedet bar de gennemsigtige kuglerunde hjælme med noget, der lignede antenner skråt bagud.

Observatøren kunne se personernes ansigter og beretter, at ansigtsformen var som hos almindelige mennesker, og at ansigtsfarven var brunlig.

Observatøren, som var stærkt chokeret, iagttog dem i nogle minutter, men blev så nervøs – og tænkte på, at han ville kaste sten mod dem, hvis de kom nærmere. I det samme drejede de to personer hovedet, som om de så på hinanden. Observatøren husker derefter kun, at der kom et blændende lysglimt, hvorefter personerne var borte.

Samtidig steg objektet skråt opefter og var borte i løbet af sekunder.

Under observationen, som han mener må have varet i ca. 5 minutter, hørtes ikke nogen form for lyd.

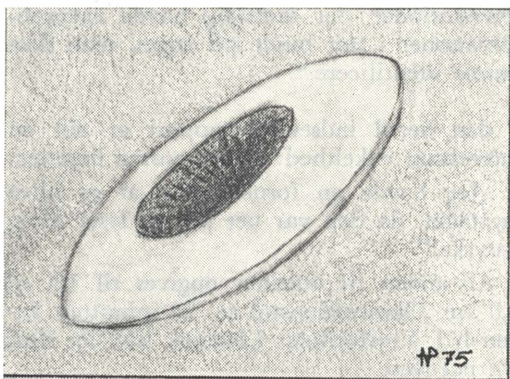
Observatøren forklarer, at han stod helt uforstående overfor hændelsen, og at han knap nok vidste, om han skulle tro sine egne øjne.

Da han efter fartøjets forsvinden gik over til landingsstedet, kunne han se, at stubbene var fladtrykte på det sted, hvor støttebenene havde hvilet, hvorimod der ikke kunne ses aftryk i selve jorden.

Af frygt for at blive til grin beholdt observatøren dengang oplevelsen for sig selv og berettede kun om den til sin nærmeste familie. *X.P.*

17. marts 1975: Kl. ca. 21.30–22.30 er der en interessant observation ved 4500 Nykøbing Sj., hvor en dame får øje på „noget besynderligt" i sydvest, 30° højde. Hun tilkalder naboen, som kommer ud med kikkert, og sammen iagttager de nu et stærktlysende objekt på størrelse med månen. Objektet bevæger sig langsomt, først til den ene og så til den anden side, men ikke op og ned. Lyset skiftede ustandselig (changerende) og hovedsagelig i farverne rød - gul - grøn - orange.

Objektet skiftede stilling mange gange. Først så det rundt ud, og da var midten et mørkt felt, tilsyneladende et tragtformet hul. Til tider blev det ellipseformet eller linseformet. Observationen varede ca. 45–50 minutter, og efterhånden kom der 10–12 andre personer, deriblandt flere politifolk til for at iagttage det mærkelige sceneri. Efterhånden trak objektet langsomt mod sydvest, hvor det forsvandt i ca. 15° højde.

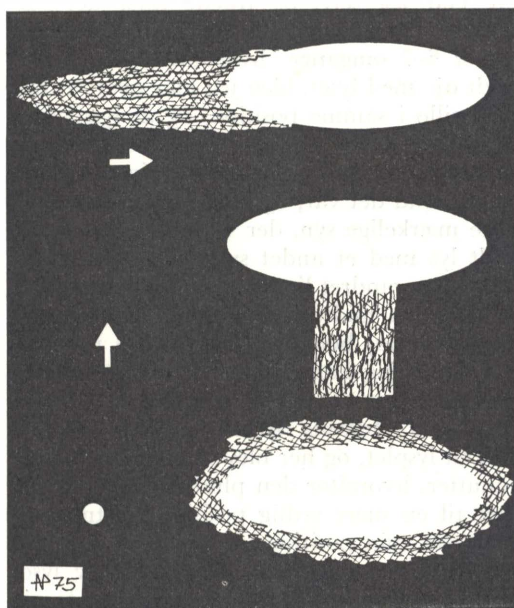
Lyd hørtes ikke fra objektet. Vejret var klart og vindstille. Andre observationer samme dag: Se „UFO-NYT" nr. 4, 1975 side 139. *X.P.*

– – –

19. marts 1975 kl. 21.15 kom en mand og hans voksne datter kørende nær Sebber, 9240 Nibe, da observatøren fik øje på et skarpt afgrænset firkantet objekt, ½ cm på hver led. Objektet stod over et højdedrag og lyste klart gult-hvidt uden dog at være blændende. Objektet bevægede sig op og ned, men da de kom nærmere til bakken, forsvandt det; afstanden var ca. 500 meter. Hele observationen var lydløs. *C.H.*

– – –

24. marts 1975: Fra Arentsminde, 9460 Brovst, observerede to personer mellem kl. 20.00 og 21.00 et kraftigt hvidtlysende objekt med en rød hale. Observationstid 10 minutter. Observatøren kiggede tilfældigt ud ad

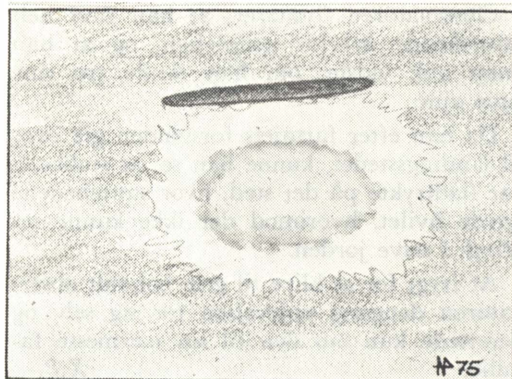
vinduet, da han mod vest-sydvest, 30° over horisonten, fik øje på objektet. Objektet bevægede sig i ryk og fløj meget hurtigt. Gennem en kikkert (8x40) sås et grønt og blåt pulserende lys omkring objektet. Til tider stod objektet stille, og der sås da et skarpt afgrænset lys rettet nedad mod jorden. Objektet var lydløst, og det forsvandt i nordvestlig retning ca. 50° over horisonten.

C.H.

26. april 1975

I „Excalibur“ nr. 80, som udgives af „Round Table“ i Danmark, findes følgende interessante beskrivelse af en UFO-observation gjort af C.T., Skive:

„Jeg havde selv en interessant og ret ophidsende observation lørdag den 26. april 1975 ved højlys dag. Jeg var på en trekantflyvning med mit svæveplan ved en konkurrenceflyvning fra Arnborg (ved Herning) til Hammel, og derfra til Løsning syd for Horsens og tilbage til Arnborg. Da jeg lå i en position ca. 3 km nord for Mossø (8680 Ry red.) og kurvede i en opvind, blev jeg opmærksom på et stærkt lys over søen, lidt højere end jeg selv, og troede først det var reflekser fra et andet fly, men efter at have kurvet 6–7 omgange, hvorunder jeg stadigt holdt øje med lyset, blev jeg klar over, at det stod stille i samme position, og at lysstyrken tiltog! Jeg havde nu nået 1300 meters højde og besluttede at flyve nærmere for at finde ud af, hvad det var, og satte kursen lige mod dette mærkelige syn, der så ud som et stærkt ovalt lys med et andet svagere lysfelt udenom, og en vandret liggende lysskive ovenover, og lyset fra midten var næsten blændende! Mens jeg fløj henimod den, havde jeg indtryk af at jeg kom nærmere, men pludselig forsvandt den et stykke bort fra mig i retning mod Horsens, hvor den blev stående som en lysplet, og her blev den stående nogle minutter, hvorefter den pludselig flyttede sig over til en mere sydlig position i retning af Vejle fra min position, og her blev den stående stille i ca. 20 min. Herefter blev lyset svagere og jeg kunne ikke længere holde øje

med den, da jeg i mellemtiden havde vendt mit vendepunkt ved Løsning og satte kurs mod Arnborg. Tidspunktet, hvor jeg først så lyset på var kl. 13.15 og det var ca. 10 grader øst for solen, men lå over horisonten, der var noget diset bag objektet og lidt under. Det havde ingen faste konturer udover den lille vandretliggende skive ovenover.

Jeg kaldte andre fly i luften over radioen, men der var ingen i nærheden, der havde mulighed for at kunne se noget, og jeg ærgrede mig over, at jeg ikke kaldte Karups tårn, hvis frekvens jeg havde på radioen, og som måske kunne have taget den på deres radar, men det glemte jeg desværre.

Da jeg kom hjem til Skive om søndagen, ringede jeg til major H. C. Pedersen, fra flyvestation Vandel, og fortalte ham om sagen og han fortalte, at der om fredagen var 155 observationer og herimellem fra fire flyvestationer, der samtidig havde radarobservationer i stor højde på noget, man ikke kunne identificere.“

I den hertil indsendte rapport er der en interessant enkelthed: Observatøren beretter:

„Jeg havde en fornemmelse af at blive iagttaget, da den var tæt på, og lyset tiltog i styrke!“

Afstanden til objektet opgives til 1,5 til 2,0 km. Observationstid ca. 23 minutter. Ingen lyd. Vejrforhold: Letskyet, lyst, let vind fra nordvest.

Til læsernes orientering skal vi oplyse, at den omtalte major naturligvis ikke udtaler sig på flyvevåbnets vegne.

Med hensyn til de 155 observationer dagen før, kan vi henvise til UFO-NYT nr. 4/75, side 135, hvor der redegøres for, at det observerede viste sig at være et meteor. Om der i majorens opgivne antal af de af ham modtagne rapporter er et ettal eller et femtal for meget, kan vi desværre ikke oplyse.

X.P.

– – –

5. Juni 1975: 7000 Fredericia. Uafhængig af hinanden rapporterer 6 personer, at de kl. 22.35 mod syd-sydøst 12 grader over horisonten opdagede et nærmest trekantformet objekt. En af observatørerne stod i sit køkken, da hun gennem vinduet opdagede objektet, som kom til syne over en blok, der ligger mod øst. Objektet fløj meget langsomt og forsvandt ud af synsfeltet. Objektet, der var lydløst, var orangerødt (blegrødt).

En anden af observatørerne var udenfor, da han bemærkede objektet; han iagttog objektet i 5 minutter, inden det forsvandt ude i horisonten mod nord-nordvest.

Fælles for observatørerne er, at de blev opmærksom på objektet grundet lyset, der var konstant, men ikke overvældende skarpt. Objektet beskrives som på størrelse med fuldmånen. Vejret på observationstidspunktet var diset.

C.H.

– – –

15. juni 1975: Kl. 24.07 kom observatøren og en kammerat gående ved strandkanten ved Båring Vig, 5464 Brenderup, da de pludseligt opdagede et stærkt gult lysende objekt komme til syne 20–25 grader over horisonten. Objektet var helt lydløst og fløj i en ret bane og meget langsomt. Objektet, der kom fra syd-sydvest, fløj ind over Røjle Klint mod Fredericia (nord-nordøst). Med ét stoppede objektet brat op, og et øjeblik efter forsvandt lyset. Det var overskyet, Månen stod til højre for observatøren, men der var ingen skyer, dér hvor objektet forsvandt, så det var helt tydeligt for dem, at objektet ikke forsvandt ind i eller bag en sky; det var bare med et væk. Den samlede observationstid: 1½ minut.

C.H.

– – –

16. juni 1975: Fra 6. sal får en mand i 2500 Valby øje på et kraftigt skinnende rødt lys; det mindede i farveintensitet om lyset fra en neonreklame. Objektet var aflangt, nærmest cigarformet. Lige ud for observatøren ændrede det stilling fra vandret til lodret og forsvandt mod syd. Kl. var 00.00. Observatøren tilkaldte et vidne, og 5 min. senere kom endnu et objekt, denne gang fra øst, men ellers af samme form og farve som det først nævnte. Objektet stod stille i ca. 5 minutter. Herefter kom endnu et objekt, som fløj hen på siden af det første. Begge objekter blev stående vandret og ubevægeligt i 10 minutter, hvorefter de med ét begyndte at flyve bort fra observatørerne mod syd. Flyvemåden var meget urolig, nærmest hoppende, og de fløj meget langsomt. Observationen var lydløs, begge objekter var omkring 25 cm målt mellem tommel- og pegefinger.

C.H.

– – –

21. juni 1975: Ca. kl. 23.00 iagttager flere personer nær 3120 Dronningmølle et firkantet objekt. Objektet mindede om en rektangulær plade med lys i nederste højre hjørne. Lyset spredtes tilsyneladende kun på pladen, ikke ud over siderne. Ved en havefest, hvor der blev danset i haven, observeredes objektet også. En af de dansende opdagede objektet, der kom fra øst ca. 15 grader over horisonten, med lav hastighed. Musikken blev slukket, da man i første omgang troede, at det drejede sig om en flyver med et ikke reglementeret lys, men der hørtes ikke en lyd. Nogle unge mennesker, som opholdt sig på stranden, bekræfter observationen. En bekendt til værtsparret ved festen, som bor nær ved dem, observerede også objektet, men han fortæller, at objektet ændrede både kurs og hastighed ud for hans bopæl. Fælles for observatørerne er, at de beskriver objektet som orangefarvet, konstant lysende og på størrelse med en 25 øre målt i udstrakt arm.

C.H.

– – –

22. juni 1975: I Store Ebberup nordøst for 4180 Sorø er det kl. 21.45 tusmørke.

Observatøren beretter:

„Jeg fik i vest-sydvest, 45 grader højde, øje på en flylignende genstand uden lys. Fulgte den et øjeblik med øjnene og fattede mistanke til „flyets“ udseende. Tog en kikkert og så på objektet i ca. 3–4 sekunder og opdagede, at det ikke havde vinger eller haleror. Efter de 3–4 sekunders forløb blev det pludselig usynligt og sås ikke mere.“

Observatøren anslår objektets hastighed til ca. 100 km/t og størrelsen til omkring 15–20 meter. Farven: gråsort. Ingen lyd.

Observationstid: 3 minutter. Vejret: klart og vindstille.

X.P.

– – –

23. juni 1975: Nær 2630 Tåstrup observerede en mor og hendes voksne datter kl. 22.00 et ovalt objekt. Observatørerne kom kørende mod Kildebrønde, aftenen (Sct. Hansaften) var meget smuk, og de kiggede ofte på himlen, da de begge med ét fik øje på objektet. Det var en sølvagtig genstand, den havde tydeligvis en fast overflade. Objektet stod stille 70 grader over horisonten, da den med ét ligesom vippede bagover og var væk på brøkdele af et sekund. Da observatørerne befandt sig i en bil, kan de ikke berette om en evt. lyd. Objektet var på størrelse med en ært målt i udstrakt arm.

Kl. 23.10 ser en mand fra sin have i 4682 Tureby et hvidt objekt. Observatøren blev opmærksom på objektet, da det kom flyvende med kurs mod hans hus. Med ét ændrede det kursen 90 grader fra øst mod nord. Objektet var lydløst. Da det forsvandt mod nord, blev lyset svagere og svagere og skiftede farve til lidt mere rødligt. Samlet observationstid 5 minutter.

C.H.

– – –

4. juli 1975. En dame betragter fra sin have et rundt stålfarvet objekt. Damen, der bor i 3460 Birkerød, var ved 16.30 tiden ude i haven, da hendes blik blev fanget af objektet, der kom flyvende fra syd mod sydvest med en fantastisk hastighed. Objektet var 60 grader over horisonten og så ud, som var det fremstillet af stål. Det blev belyst af Solens stråler, uden at det virkede blændende. Objektet var ca. ½ cm målt i udstrakt arm. Der hørtes ikke en lyd. Observationstiden var 20 sekunder.

C.H.

– – –

8. juli 1975: Fra en campingplads nær 4100 Ringsted opdager en mand pludselig et rundt hvidgult objekt, da han kl. 21.03 står og betragter himlen. Objektet kom tilsyne i nord-nordvest 15 grader over horisonten. Med ét foretager det en kursændring på 120 grader, accelererer meget stærkt og forsvinder mod nord.

Hele observationen varede kun ganske få sekunder, men observatøren nåede dog at bemærke størrelsen: et sted mellem nålehoved og som en ært målt i udstrakt arm. Observationen var lydløs.

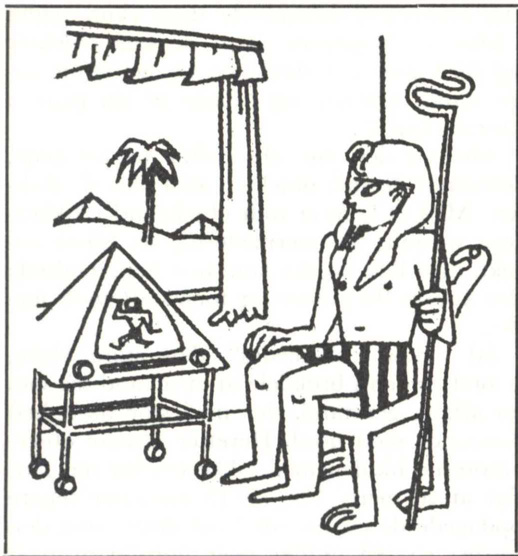
Kl. 21.50 ser en dame i 2900 Hellerup gennem et østvendt vindue et gulligt, stærkt lysende objekt. Observatøren får helt tilfældigt øje på objektet, da det med en enorm hastighed 45 grader over horisonten kommer flyvende fra nordøst mod sydøst. Observationstiden var under 1 minut, og objektet var af størrelse som en ært. Observationen var lydløs.

C.H.

– – –

12. juli 1975: Observationsstedet er Annisse (nord), 3200 Helsinge, ved den østlige del af Arresø i Nordsjælland.

Kl. 01.30 observerer en dame og herre, at der i nordlig retning og 40 grader over horisonten befinder sig et lysende objekt. Objektet lignede nærmest en lampe, som hang frit i luften og som spredte en lyskegle nedefter, søgende efter et eller andet. Lyskeglen nåede ikke jorden og var skarpt markeret (afgrænset) som en søjle eller stråle. En mørk oval skygge skimtedes svagt bag det stærke hvide lys.

Efter 15 minutters forløb forsvandt lystrålen, som når man slukker en elektrisk pære, og lyskilden blev derpå så svag, at man til sidst ikke kunne se den.

Objektets størrelse angives som 5-krone stort og afstanden til det mellem 300 og 500 meter. Lyd hørtes ikke.

Vejrforhold: overskyet, vindstille og mørkt.

X.P.

– – –

16. juli 1975.

Holbæk Amts Venstreblad bringer d. 18. juli 1975 følgende notits:

UFO OVER JYDERUP?

De er næsten ligeså sæsonbevidste som Lock Ness-uhyret, disse UFO'er. Når højsommeren er inde – og dermed avisernes såkaldte „agurketid" – dukker de op.

Vi iler derfor med at bringe sidste UFO-nyt fra Tornved:

Onsdag den 16. juli om morgenen ved 4.45-tiden observerede en kvinde, bosat i Jyderup Kirkeby, et „uidentificeret flyvende objekt". Det var en kuglerund, ildgul genstand af størrelse – set fra jorden – som fuldmånen. Udenom var der en lidt lysere ring. Genstanden iagttog hun på den nordøstlige himmel i tre til fire sekunder, hvorefter den forsvandt. Citat slut.

Siden avisomtalen har andre, bl. a. en dame fra Holbæk, meldt sig som vidner. Objektet, der var lydløst, fløj under skydækket i ca. 30 graders højde.

C.H.

– – –

22. juli 1975: En herre, som er gammel pilot, kommer sammen med sin søn på 10 år kl. 22.00 kørende i bil fra Holløselund mod 3220 Tisvildeleje, da de til venstre for sig, i sydlig retning, 35 grader over horisonten får øje på et skarpt, hvidgult lys.

Fra dette går der en vifteformet lysstråle nedefter, men den når ikke helt ned til jorden og er skarpt afskåret forneden.

Afstanden til det observerede anslås til 110–115 meter. Lyset pulserer og bevæger sig i zig-zag kurs, og observatøren får først det indtryk, at det drejer sig om et fly i nød. Efter at have standset bilen og iagttaget objektet i 15–20 sekunder kan han dog konstatere, at det ikke drejer sig om et fly. Objektet bevæger sig nu hurtigt i retning mod vest, skifter derefter brat retning i en skarp vinkel mod øst, hvor det pludselig slukker 35 grader over horisonten.

Observationen har nu varet i 5–6 minutter.

Objektets størrelse er angivet som 25-øre stort målt i udstrakt arm. Observatøren er sikker på, at intet jordisk fartøj ville kunne have udført så bratte manøvrer. –

Observatørens søn blev under observationen bange og ville have sin far til at køre videre.

Der hørtes ingen lyd fra objektet.

Vejrforhold: Diset, vindstille og mørkt.

X.P.

Sammenlign med observationen 12. juli 1975 ved Annisse, som ligger ca. 10 km sydsydøst for Holløselund.

– – –

29. juli 1975: Kl. 17.00. En ung mor fra Ølsted (mellem Vejle og Horsens) er på vej

hjem fra 8723 Løsning med tre børn i bil, da hun får en alvorlig forskrækkelse.

Hun beretter:

„Jeg så, at en stor lysende genstand, der en overgang lignede en flyvemaskine, var ved at falde ned over bilen (afstand 6–10 meter). Den syntes at have noget, der lignede vinger, men bare ikke på samme måde som en flyvemaskine (bladformede vinger, X.P.). Hen under midten af maskinens krop var der desuden en underlig lang rødlig søjle. Jeg trådte hurtigt speederen i bund for at komme væk fra den lysende genstand. Da vejen svingede, kunne jeg se den flyvende genstand på min højre side, men tilsyneladende havde den skiftet form eller i hvert fald farve, idet den nu lignede noget, som umiddelbart mindede om skinnende metal."
Herefter ændrede objektet kurs og forsvandt.

Observatøren anslår størrelsen til ca. 4 meter. Det bemærkedes under observationen, at objektet passerede foran nogle træer.

Vejret: Klart, vindstille og lyst.

Observationstid: Ca. 5 minutter.

X.P.

– – –

9. august 1975: Kl. 14.00 opdagede en af to observatører en lille lysende prik på den blå himmel. Observatørerne, der befandt sig i 2730 Herlev, troede først det drejede sig om en vejrballon, men med et dukkede der endnu en lille lysende prik op 10 grader under den første, et øjeblik efter forsvandt den igen. I kikkert (7x50) fremtrådte den førstnævnte lysprik som en cirkelrund skive ca. 80 grader over horisonten i nord-nordvestlig retning. Observationen varede en halv time, og objektet bevægede sig ikke på noget tidspunkt.

Kl. 14.10 observeredes en aflang sølvglinsende genstand over det førstnævnte objekt. Den var kun synlig i få sekunder.

Kl. 14.15 opdagede observatørerne i kikkerten mange (måske 50) små, lysende skiver (hvide, svagt grønne og røde) i et område mellem 60 grader og 80 grader over horisonten og mellem 20 grader og 40 grader øst for den hvide skive. En del af disse små, lysende genstande adskilte sig fra de andre ved at stå i en slags formation. Medens den ene observatør betragtede dem (kun synlig i kikkert), bevægede et af de små objekter sig med stor hastighed hen til den store skive, rundt om den og tilbage til sin plads i „formationen".

Medens den ene observatør telefonerede, forsvandt de små objekter, som blev de slukket. Med ét kom et rødt objekt ind i kikkertens synsfelt; det nærmede sig det første objekt, men lige før det kom helt hen, ændrede det kursen 90 grader og forsvandt mod jorden.

Kl. 14.30 „slukkedes" den store skive, hvorefter den i brøkdele af et sekund sås som en aflang genstand, der med stor hastighed forsvandt mod nord. Herefter afsøgte observatørerne himlen med kikkerten for om muligt at se mere. Ca. 10–15 minutter senere opdagede de en lysende hvid skive (som den første) ca. 45 grader over horisonten mod syd. Objektet bevægede sig med stor hastighed over himlen og forsvandt ud af syne ca. 30 grader over horisonten mod nord. Denne sidste observation varede 5–6 sekunder.

C.H.

– – –

9. august 1975: Observationssted Omø, 4230 Skælskør. Kl. 23.00 observerede et ægtepar fra østsiden af Omø mod øst et klart lys som en flamme, der steg og sank i lysintensitet. I kikkert (16x50) sås to mindre lys, ét på hver side af det store. Observatørerne troede det drejede sig om et nødblus, hvorfor de ringede til en bekendt, der er fiskeskipper.

Kl. 23.30, lige efter at denne var blevet alarmeret, gik han fra Omø havn med sin fiskekutter. Efter at kutteren var kommet klar af Helleholm Flak, pejledes lyset i ret øst. Kutteren sejlede i retning af lyset, men da den var kommet så nær land som man turde, stoppede lyset op. Fra kutteren kunne man observere lyset, som kom inde fra land. Radaren ombord fandt ingen andre skibe, bøjer eller lignende ekkoer i retning af lyset. Et af besætningsmedlemmerne så gennem en kikkert (10x50), at der under det store lys (objekt) var en mindre, rund, blåt lysende genstand. Objektet, der var på størrelse med fuldmånen, blinkede under hele observatio-

nen meget uregelmæssigt, indtil det kl. 02.45, 3 timer og 15 minutter senere, med ét forsvandt. Der hørtes ikke en lyd under hele observationen. Det store objekt stod ca. 5 grader over horisonten.

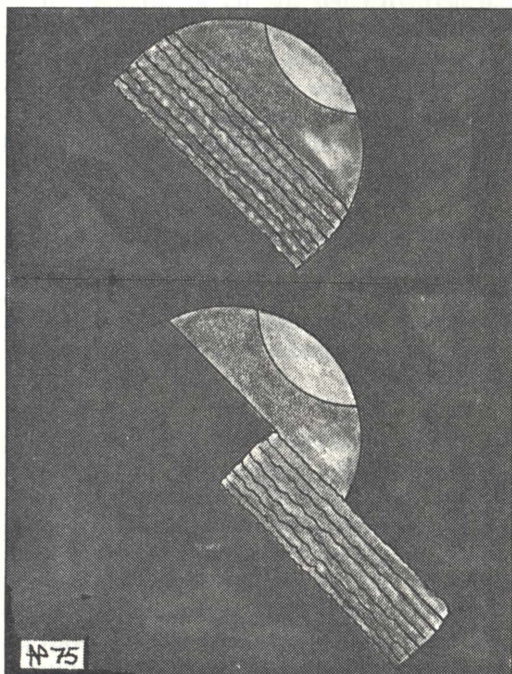
– – –

10. aug. 1975: Observationssted: 4690 Haslev. Kl. 09.15 sad en dame på terrassen og drak morgenkaffe. Hun sad og nød det gode vejr. Solen skinnede fra en skyfri himmel – da hun med ét, lige over hovedet, fik øje på to runde mælkehvide objekter. Objekterne kom fra nord og forsvandt mod sydvest, de fløj med en enorm hastighed i formation; de beholdt den samme indbyrdes afstand under observationen. Med ét foretog de en brat stigning og forsvandt ud af syne. Observationen var lydløs og varede i 20 sekunder.

C.H.

– – –

13. august 1975: Kl. 21.25 observerede en mand fra 2660 Brøndbystrand et lysorange halvmåneformet objekt. Observatøren stod og kiggede gennem vinduet fra sin lejlighed

på 3. sal efter stjerneskud. Med ét får han øje på objektet 30 grader over horisonten. Det er på størrelse med en 10 øre målt i udstrakt arm og står helt stille. Set gennem en kikkert (9x35) opdager han, at den nederste halvdel ligesom bølger frem og tilbage, hvilket gentager sig et par gange. Et par minutter efter slukkes objektet, eller det forsvinder totalt. Observationen finder sted i retningen sydvest.

Kl. 21.15 observerede en mand samt hans familie, bestående af kone og to børn, et orangerødt halvmåneformet objekt. Familien kommer kørende fra Odense mod Verninge, 5690 Tommerup, da de med ét opdager objektet, som de først tror er et reklameskilt eller lignende. Da de er kørt yderligere nogle hundrede meter, opdager de, at objektet følger med parallelt i kørselsretningen med nogenlunde den samme hastighed. De kører ind til siden for at undersøge, hvad det er, men da de står ud af bilen, er der intet at se. 3–4 km senere opdager de objektet igen; det følger stadig med bilen. Nær hjemmet kører de op på en bakke for at standse og se nærmere på objektet. Objektet stod også stille. Efter ca. 4 minutter satte objektet sig i bevægelse med retning mod observatøren, der blev så bange og forskrækket, at han sprang ind i bilen igen. Objektet forandrede kurs og forsvandt på den natsorte himmel i sydvestlig retning. Da objektet forsvandt var kl. 21.52. Objektet var ligesom afskåret i toppen første gang det blev observeret; anden gang var det mere lig en halvmåne. Observationen var lydløs.

C.H.

– – –

14. august 1975: Fra altanen ved bopælen observerede en mand fra Fredericia et nærmest cirkulært objekt – det var kantet med 10–15 flader. Kl. var 23.00, da observatøren, som var gået ud på altanen for at trække frisk luft, opdagede objektet mod øst. Objektet stod 15 grader over hustaget på naboblokken, det bevægede sig rundt i en stor cirkel, som fulgte det fælgen på et cykelhjul.

Efter ca. 5 minutters forløb forsvandt objektet ned bag hustaget, men kom hurtigt til syne igen for derefter at fortsætte med at rotere. 5 minutter senere hævede objektet sig langsomt og forsvandt i sydøstlig retning. Under den sidste del af manøvren og inden objektet helt forsvandt, blev lyset svagere og svagere for til sidst helt at forsvinde. Der hørtes ikke en lyd under observationen. Objektet skinnede konstant og blændende hvidt; det var, målt i udstrakt arm, på størrelse som et nålehoved.

C.H.

– – –

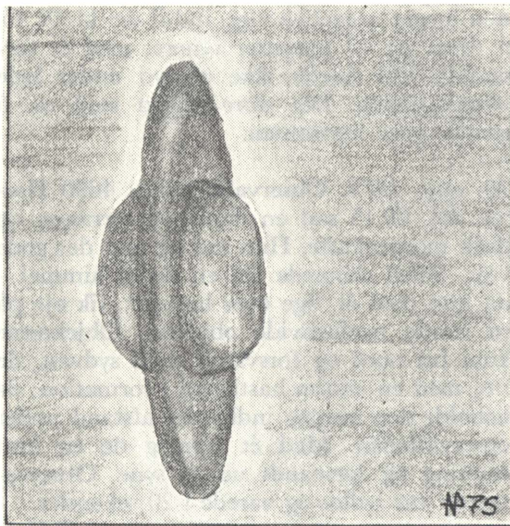
17. august 1975: Et ungt par, der var ude på en aftentur nær 6640 Lunderskov, observerede kl. 23.30 et hvid-gulligt objekt. Objektet nærmede sig med stor hastighed fra nordøst 40° over horisonten. Da objektet, der beskrives som tallerkenformet med antydning af en kuppel ovenpå, kom nærmere, stod det stille. Med ét fløj det skråt bagud, kom tilbage til samme position, og slukkede lyset; dog skimtedes der stadig væk et svagt lys. Lyset tændtes igen, objektet bevægede sig skråt fremad og opad, stoppede op, fløj tilbage, slukkedes, i alt en 2–3 gange. Efter 5–7 minutters tid forsvandt objektet mod nordnordvest i en langsommere glidende bevægelse.

C.H.

– – –

26. august 1975: På vejen mellem Sæby og 4291 Ruds Vedby opdagede en mand kl. 06.42, da han er på vej på arbejde, et femkrone-stort objekt, skinnende stærkt blankt og sølvglinsende. Observatøren kiggede op på himlen for at se, om vejret ville holde, da han med ét fik øje på objektet. Det kom til syne 30° over horisonten mod nord-nordøst. Observatøren holdt objektet fast med øjnene for at sikre sig, at der ikke var tale om et fly. Da han efter først at have kastet et blik på sit ur igen kiggede efter objektet, var det forsvundet. Observatøren anslår hastigheden til over 1000 km/t og størrelsen til 10–15 meter i diameter. Observationen var lydløs.

C.H.

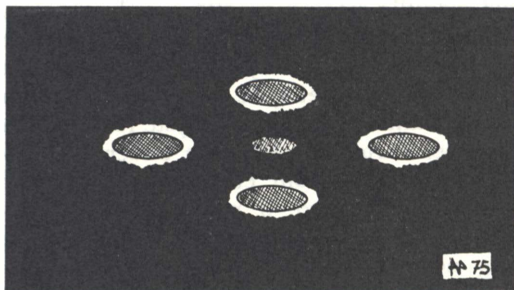
Observationen d. 26. aug. kl. 06.42, Sæby/Ruds Vedby.

27. august 1975 kl. 17.30 får et medlem af alarmeringskæden øje på et aflangt, 20–25 meter stort sølvgråt objekt. Observatøren, der er bosiddende i 4682 Tureby, observerer sammen med et vidne objektet, der ganske langsomt kommer flyvende fra øst 40° over horisonten. Det forsvinder 4 minutter senere mod nord 60° over horisonten.

Kl. 20.22 observerer et andet medlem af alarmeringskæden to hvidtlysende objekter, der bevæger sig fra vest mod øst. Objekterne, der blinker meget uregelmæssigt, har set fra observatørens bopæl i 3450 Allerød kurs mod 2970 Hørsholm.

Kl. 20.25 observeres fra 2860 Søborg et objekt med fire grønne lys. Observatøren samt et vidne (tidligere stewardesse) opdager en lysende prik ude i horisonten mod sydvest. Objektet flyver adskilligt hurtigere end et fly. Da det er nået nærmere til observatørerne, ses fire klart afgrænsede og stærkt lysende punkter, ordnet i en firkant. Midt på objektet er der et svagt lysende rødt punkt.

Grundet blokkens placering i forhold til de andre blokke er observatøren nødt til at løbe ned ad trappen og om på den anden side blokken for at følge objektets videre færd.

Observatøren mener, at objektet var dalet en smule, objektet befandt sig nu omkring 8. sals højde, da det med ét accelererede kraftigt og forsvandt mod øst. Observationen var lydløs. Observationstid 5–7 minutter.

Kl. 20.27 opdager observatøren fra Tureby et stillestående torpedoformet objekt, måske 12 m langt, der var hvidgult og lydløst. Efter ca. 13 minutters forløb blev objektet svagere, til det til sidst tonede væk. Objektet stod ca. 50° over horisonten mod syd set fra observatørens bopæl.

Grundet alarmering meldes kl. 20.45 fra 4733 Tappernøje om et aflangt stillestående lysende objekt i nord-nordøstlig retning ca. 60° over horisonten. Objektet, der ses af flere vidner, beskrives som lysgult: det forsvinder pludseligt kl. 21.15. Der var flere vidner.

Kl. 21.01 meldes fra Tureby, at man igen har fået øje på objektet. Tilsyneladende har objektet ikke bevæget sig i den mellemliggende tid.

Kl. 21.16 meldes fra 4140 Borup om et uregelmæssigt hvidt blinkende objekt, der flyvende lavt på himlen forsvinder mod sydøst.

Kl. 21.17: Tureby-objektet, der nu beskrives som grønligt, flyver langsomt i lav højde mod sydøst, hvor det forsvinder.

C.H.

– – –

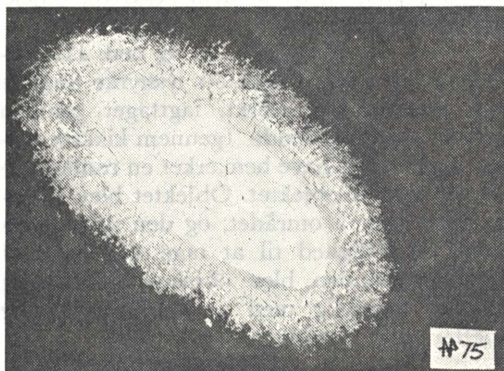
1. september 1975: Observationsstedet er Egense, 9283 Mou – Himmerland, syd for Limfjorden, hvor denne munder ud i Kattegat.

En 15-årig ung pige er kl. ca. 21.20 kørende på knallert mod nordøst mod sit hjem i nærheden af færgelejet. Undervejs observerer hun foran sig et ovalt, hvidtlysende objekt, som svæver længere og længere ned mod hende. Da hun forskrækket standser sin knallert, er objektet kun 15 meter fra hende. Objektets størrelse mener hun må have været ca. 30 cm.

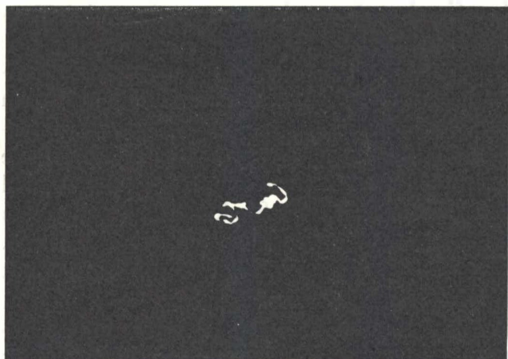
Hun vender derefter hastigt om og kører ned ad en sidevej til en bondegård, hvor hun standser for at høre, om objektet laver støj og bemærker nu, at det er helt lydløst. Da objektet nu er lige over hovedet på hende, bliver hun meget forskrækket og skynder sig ind på gården for at få fat på beboerne. Da de kommer ud, er objektet allerede svævet et stykke bort.

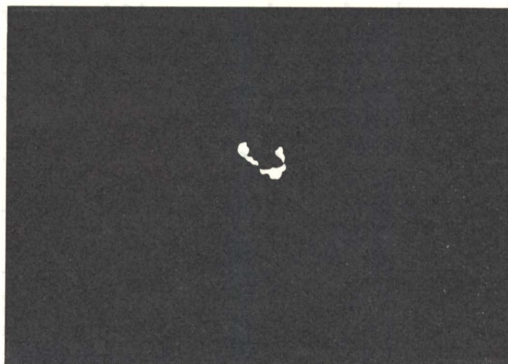
Da den unge pige ikke tør køre alene, får hun gårdens ejer til at køre sig hjem.

Moderen forklarer, at datteren var opløst af gråd, da hun kl. 21.35 nåede hjem og at hun ikke var i stand til at give nogen forklaring på, hvad der var hændt, men blot pegede op på himlen samtidig med, at hun spurgte sin moder om, hvad hun ville sige til at have sådan en svævende over hovedet. Objektets position er på dette tidspunkt østlig og ca. 10° over horisonten. Moderen un-

derrettede derefter politiet i Aalborg, som efter forespørgsel i lufthavnen kunne oplyse, at der intet fly var i observationsområdet.

Kamera: Zenith E, spejlrefleks med indbygget belysningsmåler. Optik 2/58 mm. Eksponeringstid: B – anslået 1 sekund. Film: Kodak Ektachrome 19 DIN.

Ialt 6 personer havde lejlighed til at iagttage objektet, og tre af dem beskriver objektets flyvemåde som:

I: frem og tilbage, II: op og ned, III: bevægede sig i ryk. Objektets lysstyrke angives som konstant og stærkt, iagttaget gennem kikkert som blændende. Igennem kikkert mener moderen at have bemærket en rødlig hale i højre side af objektet. Objektet blev stående flere timer i området, og den unge piges fader fik lejlighed til at tage 4–5 fotos af det. Efterhånden blev objektet mindre og mindre, samtidig med at det fjernede sig opefter mod Zenith.

SUFOI Aalborg/XP.

6. september: Fra 9340 Aså iagttager i alt 8 personer et gult og rødt objekt. Kl. 20.23 opdages objektet gennem et vindue fra et halvmørkt køkken. Objektet kom til syne i syd-sydøstlig retning ca. 50° over horisonten.

Alle otte personer løb udenfor for at følge objektet. Toppen af objektet lyste meget klart og stærkt gult, det lyste som lysets spil i en slebet diamant. Underdelen lyste rødt som en flamme. Farten var konstant under hele observationen, ca. som et stort ruteflys. Der hørtes ikke en lyd. 3 minutter senere forsvandt objektet mod nordvest, det blev borte bag nogle høje træer. Observatørerne mener, at afstanden til objektet har været ca. 1–1,5 km. Videre fortæller observatørerne, at det, de så, ikke er noget de tidligere har set, og reagerede vist alle ved, at det rislede dem koldt ned ad ryggen.

C.H.

– – –

7. september 1975: Kl. 21.55 observerede en mand uden for sin bopæl i Galgebakken, 2620 Albertslund, et stillestående objekt med to klart, stærkt lysende punkter. Objektet stod 30° over horisonten mod syd. Observatøren, der var ude for at lufte hunden, iagttog objektet i 10 minutter, hvorefter han hentede hustruen. De betragtede begge objektet endnu 10 minutter, inden det langsomt blev svagere og svagere for til sidst helt at forsvinde.

C.H.

– – –

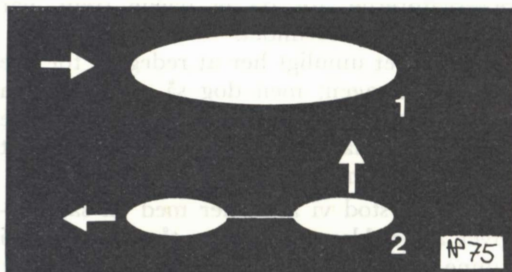
14. september 1975: Grundet opringning fra alarmcentralen er to personer kørt fra 4230 Skælskør for om muligt at observere et UFO. Efter at have kørt rundt i omegnen siden kl. 22.15 opdager de kl. 23.49 ud for Gulf raffinaderiet ved Stigsnæs Havn et stort orangefarvet cirkelrundt objekt. Observatørerne anslår størrelsen til 15–18 m i diameter. Objektet står stille 60° over horisonten i sydøst i godt et minut, hvorefter det stiger lidt for herefter med en enorm hastighed at forsvinde mod sydvest 30° over horisonten, ned bag en skov.

C.H.

– – –

21. september 1975: Fra Odense, Ellinge pr. 5863 Ferritslev og Allingåbro observerer i alt seks personer kl. 21.45 et objekt, der deler sig i to. Objektet beskrives som blåhvidt, blågrønt. Objektet kom flyvende fra sydøst mod nordvest.

Observatøren fra Allingåbro fortæller, at han kom kørende i bil, da han ved jernbaneoverskæringen vest for byen opdagede objektet, der var aflangt. Da det passerede vejen, delte det sig vandret i to dele. Mellem de to

dele sås nu en skarptlysende snor, som tilsyneladende forbandt de to adskilte dele. Umiddelbart herefter bevægede det ene objekt sig lodret opefter, hvorimod det andet fortsatte på den samme vandrette kurs. Lidt senere var begge objekter ude af syne. Under observationen, der var lydløs, var observatøren steget ud af bilen for bedre at kunne følge hændelsen. *C.H.*

– – –

29. september 1975: Kl. 04.00 kom en ikke helt appelsinfri herre kørende på strækningen fra Farum til 2980 Kokkedal på vej hjem fra et møde. Observatøren sad i taxaen og læste i et blad, da et objekt med ét dukkede op fra sydvest. Objektet, der var klart hvidt lysende, enkrone-stort og cirkelrundt, fulgte bilen. Når vognen standsede, gjorde objektet det også. Taxachaufføren var også blevet opmærksom på objektet, så da han nåede bestemmelsesstedet i Kokkedal og objektet nu stod stille ret over observatørens hus, bemærkede taxachaufføren, at det nu ville være spændende at se, hvem det var, objektet fulgte, ham eller kunden. Efter lidt snakken frem og tilbage valgte chaufføren at blive og afvente begivenhedernes gang. Politiet fra Helsingør blev tilkaldt. Den ene betjent fortæller, at der var to objekter på himlen ca. 45° over horisonten. Betjenten siger: „Jeg ved ikke, hvad det var, vi så. Anmelderen var ikke helt appelsinfri, men hans kone, taxachaufføren og vi andre kunne tydeligt se fænomenet“. Betjenten fortæller videre, at objektet i lighed med månen på daværende tidspunkt havde ligsom et tåget skær omkring sig, hvorimod stjernerne stod helt klart og tydeligt på himlen.

Da der efter en halv times forløb intet var sket, kørte både betjentene og taxachaufføren hjem igen.

Observatøren havde i mellemtiden også alarmeret en nærved liggende flyvestation. Kl. 05.02 modtog en menig på flyvestationen melding om, at der var et UFO over Kokkedal. Den menige, som havde vagten på daværende tidspunkt, blev overordentlig forbavset, bl. a. fordi anmelderen beordrede ham til at sætte radar på objektet. Da det var sidst på vagten og han måske var lidt træt og forbavset over opringningen, satte han sig tilbage i stolen og læste i et blad. Et par sider længere fremme måske var han vågnet lidt op, tænkte, det kan aldrig skade at kigge. Med ét var han lysvågen. Lige dér, hvor han var blevet fortalt, at der var et UFO, der stod et hvidt, kugleformet, stærkt lysende objekt. Objektet stod stille i 10 minutter, hvorefter det lynhurtigt fløj mod nord, hvor det forblev stillestående nogen tid. Vagten var efterhånden slemt rystet og vidste ikke, hvad han skulle foretage sig. Han forsøgte dog at vække en sovende kollega i vagtlokalet, men denne lod meget klart den anden forstå, at han „f . . .“ ikke rejste sig kl. 05.40 om morgenen for at se hverken flyvende tallerkener eller UFO'er. Da vagten igen så ud ad vinduet, var objektet forsvundet. *C.H.*

„To rummænd på en stang og én i sengen"

I UFO-NYT refereres for det meste kun de observationsberetninger som vi ved efterundersøgelse mener må være UFO-hændelser, og som er af interesse.

Derimod hører man sjældent om de „blålys", „nittere" og practical jokes, som vi af og til kommer ud for.

Efter opfordring får De hermed et par stykker!

– – –

På fjerde eller femte hånd hører man en beretning om en UFO-hændelse, der skal være foregået syd for Sorø. Så vidt man kan forstå, skal det være noget helt sensationelt.

Efter meget besvær får man endelig opklaret det nøjagtige sted, samt observatørernes navn og adresse og beder så vore lokale medarbejdere om at starte en undersøgelse.

Resultatet indløber meget hurtigt og lyder ret interessant. Det oplyses, at der er flere vidner til hændelsen. Vor medarbejder anbefaler dog at behandle sagen forsigtigt.

Beretningen går ud på, at en familie i Lynge–Eskilstrup gennem en uge hver aften fra deres hus har kunnet iagttage et UFO i kun 100 meters afstand, og at dette UFO i lang tid skulle have svævet 25–50 meter over jorden. Formen var kuglerund, og på hver side kunne man se en stang rage ud. På disse stænger havde man flere gange observeret to ufonauter som havde opført sig meget mærkeligt (vægtløshed eller sådan noget), og man havde endda set den ene ufonaut gå ind i fartøjet, som til dels var gennemsigtigt.

Nu er vi i rapportafdelingen og vore lokale medarbejdere nok skeptiske, og i dette tilfælde meget skeptiske, men det er jo vor opgave at prøve på at opklare sagerne, og da der i de sidste to år har været mange nærobservationer på egnen, besluttede vi at undersøge dette nærmere.

En lørdag morgen starter der så fra København en undersøgelsesgruppe, som i Sorø tilslutter sig den lokale medarbejder, hvorefter vi alle begiver os til observationsstedet, hvortil vi havde anmeldt vor ankomst.

Nu havde vi som sagt forinden foretaget visse undersøgelser og haft forskellige følere ude, og det er muligt, at det har foruroliget observatørerne, for da vi nåede frem, var disse sporløst forsvundet.

Nu er det umuligt her at redegøre for alle detailler i sagen, men dog så meget, at en afhøring af vidnerne bragte for dagen, at de faktisk ikke havde set noget, men kun hørt noget. – Og man hører jo så meget!

Men så stod vi altså der med en sag omgivet af en klam og gusten tåge af fup. Vi kunne faktisk ikke komme videre, og det var måske godt det samme.

Men vi havde en anden „sag" i baghånden! Det drejede sig om en halvkvædet vise om to mænd fra egnen, som skulle have mødt en rummand! – Da vi nu var i gang, og åstedet kun lå ca. ½ km borte, satte vi os for at få denne „sag" opklaret.

Desværre kunne vi ikke finde huset, hvilket gav anledning til allehånde formodninger om rummandens beskaffenhed.

Så måtte vi en længere tur vestpå for at få fat på et af de mennesker, som havde været med i hændelsen.

Vi var heldige at træffe ham, og historien går i korte træk ud på følgende:

Vor hjemmelsmand plus en kompagnon vil efter et møde have en „godnat-øl" og tager derfor ind på en bar i Slagelse, hvor der er stopfyldt af mennesker. Ved et bord sidder imidlertid kun en ung dame, og hende kommer de i snak med. Da samtalen efter et stykke tid drejer ind på noget i retning af „ – – – der er mere mellem himmel og jord" . . . kommer man ind på emnet: UFO'er.

Den unge dame spørger så pludselig, om de har lyst til at møde en UFO-naut! Ja, det

havde sandelig deres interesse, og alle tre begiver sig så afsted i taxa til Lynge–Eskilstrup. Det kostede 80 kr., – men hvad ville man ikke gøre for at møde en UFO-naut!! I Lynge–Eskilstrup kom de til en grusvej, hvor bilen kører ned til et gult hus (på havelågen står på tysk: „Hunden bider"!)

I et vindue er der en blå lysende kugle. Da de kommer indenfor (huset ser ud til at være kostbart præget), ser de, at et bord er dækket op til 6 personer. De går ovenpå – dér træffer de en lille mand, som ligger og sover i en seng, men han vågner op og hilser på dem og står straks op og tager sit tøj på! – Klokken er 2 nat!! Vor hjemmelsmand fortæller videre, at manden ser højst mærkelig ud. Hans ansigt er langt og tyndt med en masse fine rynker, og hans hår er langt og lyst. Selve kroppen er spinkel, så tøjet (T-shirt og cowboybukser) hænger på ham, som om det er flere numre for stort. Men det mest mærkelige ved ham er hans hvide, voksagtige hud og hans meget lange hænder og fingre. Manden bærer en amulet i en kæde om halsen. På afstand ser den ikke spor mærkelig ud, men tæt på lyser den, som var der en lille sol i midten. Nu indledes en samtale med ufonauten, som til alt held taler dansk! Han fortæller, at kuglen i vinduet bruges til at kalde rumskibe til Jorden. UFO'erne lander så ved en lille anløbsbro ved Tystrup sø, og derfra går ufonauterne på vandet ind til bredden, akkurat som en kendt person i Det Nye Testamente. –

Ufonauterne kan godt lide æg, fortæller han!! Dette synes at passe godt, da bordet er fyldt med hele æg og tomme æggeskaller . . Man får uvilkårligt det indtryk, at de lige har haft besøg af gæster (ude fra rummet!).

Ufonauterne kommer fra en planet i vort solsystem, hvor alle „mennesker" er lige og ser ens ud. Når de når 30–40 års alderen, ser de ligesådan ud i de kommende 3–400 år. –

Ufonauten fortæller videre, at de kommer her til Jorden 2–3 gange ugentlig, men opgiver desværre ikke „træffetid". Når de er i området, virker telefonen ikke i 2–3 dage p. gr. af fartøjernes magnetstråler. –

Den unge pige, der ser ud som en almindelig dansk ung pige, fortæller, at hun lige har været i Canada med et UFO og at hun den 23. skal til Australien med et. – Ufonauten giver vor beretter en seddel med en tegning af et rumskib – samt et telefonnummer (det sidste dog fra Sorø-området) –

På et tidspunkt begynder ufonauten at tale på et sprog med en masse o-lyde, og pigen svarer ham på samme „sprog". Det lød nu nærmest som om de skændtes!

Ved 4-tiden om morgenen tager de to besøgende så afsked. Da ufonautens telefon desværre er ude af drift (på grund af de omtalte magnetstråler!), må de spadsere til Lynge-Eskilstrup for at få fat på en taxa.

Det skal lige tilføjes, at de kom godt hjem. Om det nu var ufonautens udseende eller hans beretninger om rumfolkene og deres planet, der har efterladt et sindsoprivende indtryk hos de besøgende, så kan det berettes, at ingen af dem kunne sove de første par nætter. Og så har de endda forbindelse med en organisation, som dyrker UFO-sagens aspekter!!

Et stykke tid derefter tager vor hjemmelsmand dog endnu engang ned til huset, men da er ufonauten og den blå kugle i vinduet væk. Yderligere besøg blev ikke aflagt i huset, men derimod ringede han til det opgivne telefonnummer og fik fat på en mand, som oplyste, at der i huset boede en person, som fortalte mærkelige historier. – Desværre er sedlen med tegningen af et rumskib (samt telefonnummeret) bortkommen, så vi måtte selv en tur ned til huset; Men her var alt stille – og øde, ja, vi øjnede end ikke så meget som skyggen af den mindste telemeterskive!

Vor mand i Sorø har talt med en nabo (til omtalte hus) som fortæller, at en person i huset ser ud som den ovenfor beskrevne ufonaut, og at han er lidt af en fantast. Naboen kan også berette, at der ikke findes telefon i omtalte hus! – Hvem den unge dame er, ved vi ikke noget om.

Derimod har vi fået navn og adresse på „ufonauten", – men da han er konstabel i hæren, og vi nødig vil ødelægge hans kar-

riere indenfor forsvaret og rumfarten!, skal vi undlade at oplyse navnet.

Her ender historien – – som man vel nok må betegne som en „really practical joke".

— – — –

Ja, hermed har vi så gjort vore læsere bekendt med lidt af det, som vi af og til kan komme ud for!!

På vejen hjem tog vi ind på en bar for at få en „godnat-øl" og en pølse – – men vi mælede ikke eet ord om UFO'er!!

Henrik P./X.P.

Bersærkergang - en UFO-naut-beretning

af Berthold Eric Schwarz, M.D.)*

„Det ukendte af i dag er sandheden af i morgen."
Flammarion

En søndag eftermiddag i september modtog jeg et usædvanligt telefonopkald fra Allen Noe[1]), bestyrelsesmedlem af S.I.T.U. (Society for the Investigation of the Unexplained, grundlagt af afdøde Ivan T. Sanderson) og Stan Gordon, leder af Westmoreland Amts UFO studiegruppe (WCUFOSG). De fortalte mig om en spændende og mærkelig UFO-væsen epidemi, der indeholdt 79 dokumenterede væsen-tilfælde og to dusin mere, der var ved at blive analyseret, og som på det tidspunkt rasede i et område, der dækkede seks amter i det vestlige Pennsylvania. Min nysgerrighed blev grundigt vakt, og jeg planlagde at besøge Greensburg i november.

Tingene tog ekstra fart den 27. oktober 1973, da jeg i Massachusettes på en UFO-undersøgelsestur til fru Stella Lansing[2],[3],[4]) modtog en telefonsamtale fra mit kontor i New Jersey om at sætte mig i forbindelse med Stan Gordon straks. Det drejede sig om et, af mange bevidnet, landings- og væsentilfælde med farlige overtoner.

Af Gordons telefoniske beskrivelse af detaljerne erfarede jeg, at mange data var optaget på bånd i marken, inklusive en episode med en antaget omflakken i tågetilstand for den mulige kontaktperson. Jeg gav nogle førstehjælpsråd og arrangerede at komme den følgende uge (1.–3. november, 1973). Takket være Gordons og hans gruppes imødekommenhed og samarbejdsvilje lyttede jeg så på den tid til alle deres optagelser i forbindelse med denne episode og foretog et psykiatrisk interview med den ledende skikkelse så vel som interviews med medlemmer af studiegruppen og andre, inklusive direkte kontakt med de ti-årige tve-æggede drengetvillinger og deres søskende, spørgsmål over telefonen til en betjent og kontaktpersonens forældre. Jeg læste også Gordons fremragende skrevne handlingsreferater.

Den lokale avis havde en artikel om denne

---

*) *Vi kender forfatteren, der er psykiater, bl. a. fra hans udtalelser om psykiatriske patienters komplette mangel på UFO-fantasier (se UFO-NYT nr. 7, 1969, bagsiden, og rapporterne i nr. 3, 1973.*
Dr. Schwarz er nu konsulent ved Brain Wave Laboratory, Essex County Hospital Center i New Jersey, USA.

hændelse, men i denne rapport vil der blive brugt pseudonymer for landmanden, vidnerne, politiet og stednavnene.

Indledning

Ca. kl. 22.30 torsdag den 25. oktober 1973 modtog Stan Gordon en telefonopringning fra betjent Byrne i statspolitiet. Noget usædvanligt var sket på en gård ikke langt fra Greensburg. UFO-studiegruppens hold tog af sted kort efter for at undersøge sagen. På politihovedkvarteret udtalte hovedvidnet, gårdejer Stephen Pulaski, (omtalt som Stephen fremover) at betjent Byrne også havde hørt noget i skoven, og at Byrne så et lysende område på det sted, hvor et UFO formentlig var landet.

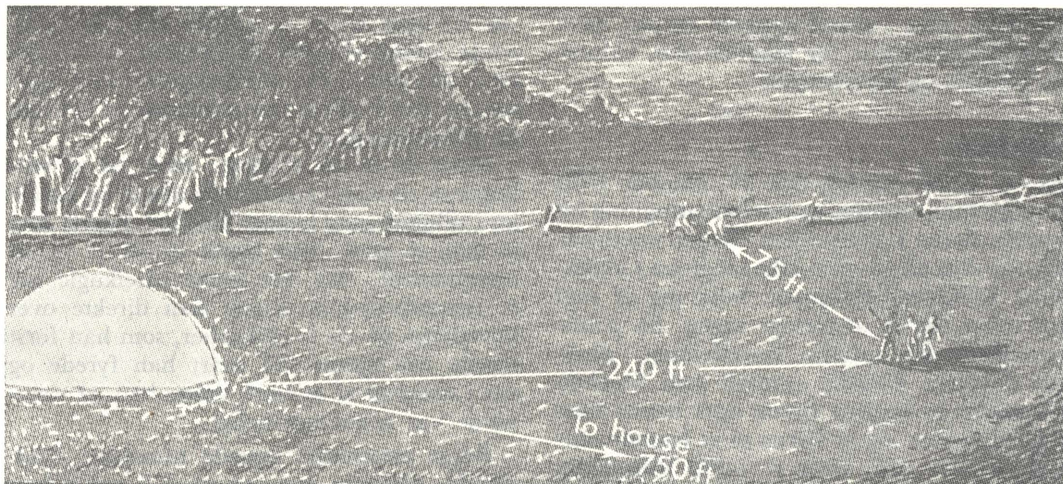
Stephen blev pr. telefon udspurgt af studiegruppen om, hvad der var sket, og det blev arrangeret at mødes med ham og hans far på forretningsgaden, hvorfra gruppen ville tage til observationsstedet. Gruppen ankom til gaden ca. kl. 12.45 (00.45) fredag den 26. oktober 1973. På holdet var David Smith, fysiklærer og strålingsekspert i det civile forsvar; Dennis Smelzer, hvis hovedfag er sociologi; George Lutz, Jr., tidligere sekondløjtnant i flyvevåbnet og også medlem af bestyrelsen i WCUFOSG; fotograf David Baker og Stan Gordon. Da de ankom, berettede Stephen om hele oplevelsen.

I. Landingen og væsenerne

Kl. ca. 21.00 bemærkede Stephen og mindst 15 andre vidner, deriblandt familiemedlemmer og naboer, en klar rød kugle, der svævede over marken i temmelig stor højde. Stephen og to nabodrenge (de ti-årige tveæggede tvillinger) besluttede at tage op mod marken. Med sig tog Stephen en 30,06 riffel. De de kom nærmere, nævnte Stephen, at bilens forlygter blev svage. De kunne se, at objektet langsomt kom ned mod marken. De gik alle tre op over bakkekammen og så objektet stå direkte på eller svæve lige over marken. Da objektet kom nærmere, blev Stephens tyske hyrdehund (tredie generation indavlet) ved huset meget urolig. Objektet var nu klart hvidt og oplyste området. Vidnerne anslog objektet til at være ca. 30 meter i diameter: „Det var kuppel-formet, ligesom en stor bobbel. Det udsendte en lyd som en græsslåmaskine.“

Mens de så på objektet, råbte en af tvillingerne, at noget spadserede afsted og kunne ses i silhouet mod hegnet. Stephen kunne ikke se dem så godt (han bærer briller p. gr. af nærsynethed). Da den første riffelkugle var et lyssporprojektil, fyrede han direkte over hovederne på de to skikkelser, som han først troede var bjørne. Så snart han fyrede og var i stand til at se klart, vidste han, at væsenerne var noget mærkeligt.

Begge væsenerne lignede hinanden i udseende, men det ene var ca. 2,1 meter højt og det andet lidt over 2,4 meter. Man lagde mærke til, at de var højere end hegnspælene, som var mere end 1,8 meter høje. Det største væsens venstre hånd følte på og fulgte langs med hegnspælene. Begge væsenerne var fuldstændig dækket af langt, mørkt gråligt hår[5]), og de havde grøngule øjne[6]). Deres arme hang ned næsten til jorden. Det mind-

Afstand mellem observatører og „væsener" ca. 23 meter. Afstand mellem genstand og observatører ca. 73 meter. Afstand fra genstand til huset ca. 230 meter.

ste væsen syntes at tage lange skridt, som om han prøvede at følge med den større. Væsenerne udstødte klynkende lyde, næsten ligesom en grædende baby. De syntes at klynke frem og tilbage til hinanden. En stærk lugt var også tilstede – noget i retning af brændende gummi.

Så affyrede Stephen igen en kugle over deres hoveder, fordi han indså, at de var forskellige fra alt, hvad han før havde set, og også fordi de langsomt gik hen mod trioen. Endelig skød han tre skud direkte ind i den største. En af drengene, der nu var meget forskrækket, løb tilbage mod huset. Da væsenet blev ramt, udstødte det en klynkende lyd og førte sin højre hånd op mod det andet væsen, rørte næsten ved det, og på det tidspunkt forsvandt det klart oplyste objekt på marken, og støjen fra det holdt også op.

Efter at være blevet beskudt vendte væsenerne langsomt rundt og gik tilbage mod skoven. Stephen og den tvilling, der var blevet tilbage, lagde mærke til, at på marken, hvor objektet havde været, var der et lysende hvidt område, så kraftigt lysende, at man kunne læse en avis ved det. På dette tidspunkt begyndte Stephens (og tvillingens) øjne at genere dem. Efter hændelsen undgik tyren og hestene det område.

II. Betjent ankommer – Flere begivenheder

Stephen tøvede med at gå til politiet for at rapportere hændelsen, men tænkte så, at han alligevel hellere måtte gøre det. Politiofficeren hørte om oplevelsen og kom til gården, og ca. kl. 21.15 satte betjent Byrne og Stephen sig ind i patruljevognen og kørte op ad jordvejen, op til knap 100 meter fra stedet, hvor UFO'et var landet, og standsede neden for kornmarken, nær skoven.

Forlygterne på betjentens bil lyste hen mod marken, og Stephen sagde, at den lysende ring stadig var synlig. Til at begynde med mente betjenten, at det kom fra forlygterne, men da han flyttede sin bil, var ringen stadig synlig. Betjenten lyste også med sin lygte ind i den klare ring, og strålen kunne næsten ikke ses. De gik ned til et dobbelttrådet elektrisk hegn, hvor betjenten bemærkede, at den nederste tråd var knækket. Han spurgte Stephen om det, men denne erklærede, at så vidt han vidste, havde den ikke været knækket før.

Så hørte de knap 50 meter til højre en høj lyd i skoven, som om nogen gik. Lyden af noget stort syntes at komme hen mod dem. De kunne høre, at træer blev bøjet og bræk-

ket. Når de bevægede sig, fulgte lyden efter, og når de standsede, fortsatte lyden nogle få sekunder og holdt så op.

Betjenten så en lille forhøjning på marken, og ca. 100 meter til venstre var der et oplyst område, ca. 45 meter i diameter. Huset lå omkring 230 meter fra fartøjet, og der var en kviksølvlampe (et lysstofrør?) i området, men ingen af delene kunne have kastet lys hen på det oplyste sted.

Ifølge Stephen sad betjenten allerede inde i bilen igen, og de var begge temmeligt skræmte.

Betjenten sagde, at han ville gå op mod det oplyste område. Men da Stephen og betjenten var knap 200 meter fra det, standsede Stephen og sagde til betjenten: „Jeg bliver ikke betalt for at være tapper. Jeg går ikke længere.“ Betjenten gik alene videre og besluttede så, at det nok var bedre at gå tilbage, fordi Stephen var meget ophidset og kunne forveksle ham med noget andet. Han sagde så til Stephen, at han ville tage tilbage til stationen og ringe til Stan Gordon, som ville komme derop, hvis der var noget om det.

På dette tidspunkt, da de begyndte at gå tilbage mod bilen, hørte de igen bevægelser i skoven. Nu havde de været i området ca. en halv time. Betjenten sagde, at når de kom tilbage til bilen, ville han slukke forlygterne for at se, om det lysende område ville forsvinde. Betjenten steg ind i bilen. Så opdagede Stephen et brunt objekt komme hen mod dem, og han ville skyde en sidste gang, for at se om noget ville ske. Betjenten sagde, at det var i orden at gøre det. Så affyrede Stephen sin sidste kugle.

Da betjenten stod ved døren til patruljevognen, lagde han mærke til, at Stephen var meget rystet, han svedte og var meget bleg. Stephens optræden og udseende begyndte at forurolige betjenten. Pludseligt råbte Stephen, at noget kom ud af skoven og hen mod dem. De sprang begge ind i bilen, og betjenten havde kørt knap 50 meter ud ad marken, før han kom til sig selv og indså, at han var i sikkerhed i bilen. Han vendte bilen og lyste med forlygternes lange lys ind i skoven.

UFO-NYT - tilsendt i kuvert

En del læsere har spurgt Ekspeditionen, om der var mulighed for at modtage UFO-NYT i kuvert. Ved den almindelige „åbne“ forsendelse var bladet i nogle tilfælde bortkommet undervejs, i andre var det ganske vist nået frem – men i noget „forrevet“ stand.

For om muligt at råde bod på disse miserer kan vi nu tilbyde UFO-NYT 1976 tilsendt i kuvert direkte til Dem fra Ekspeditionen

for en merpris af kun kr. 10,–

for alle 6 numre i alt.

Ønsker De at modtage UFO-NYT på denne måde i det kommende år, beder vi Dem blot sende os de 65,– kr. for året 1976 på et girokort – og anføre „UFO-NYT 1976, leveret i kuvert“ på talonen til modtageren.

Giro 9 11 77 25 – SUFOIs Regnskabskontor
E. B. Johansen, Bogfinkevej 79,
Jyllinge, 4000 Roskilde.

De kunne ikke spore nogen lyd på det tidspunkt.

Senere beskrev betjenten et svagere lysende område på ca. 45 meter i diameter. Han kunne skelne små planter ved lyset. Lyset bredte sig ca. 30 cm op fra jorden, og betjenten mente, at hvis man bøjede sig ned, kunne man nok læse en avis i lyset. Betjenten kunne ikke afgjort sige, at området var cirkulært, fordi de befandt sig på et skrånende sted. Han sagde, at han ikke helt bestemt vidste, om lyset kom fra forlygterne eller ej. Han følte, at da de var i det lysende område, var temperaturen måske lidt højere end i det omliggende område, men han var ikke helt sikker på det på grund af ophidselsen. Han fortalte også, at hundene på gården lavede spektakel, og at ingen dyr ville gå nær det oplyste område, selv om de gik rundt omkring det. Imidlertid erklærede Stephen, at da betjenten vendte vognen, forsvandt det lysende område. Da betjenten så sig omkring, kunne han ikke længere se det lysende areal. (Da han næste morgen gik ud for at undersøge området, fandt han intet usædvanligt).

III. Studiegruppen ankommer: Stor opstandelse

Kl. var ca. 1.30 om natten, da studiegruppen ankom til den afsondrede gård og banede sig vej op ad jordvejen, som løb ud på marken. To drenge blev tilbage i Stephens lastvogn. Holdet begyndte at gå over marken, hvor Stephen fortalte dem, at objektet og ringen havde været. De kunne ikke se nogen ring, da de kom. Først undersøgte de området for stråling. Stephen var blevet undersøgt i forretningsgaden, før de tog ud til stedet. Intet usædvanligt stålingsniveau bemærkedes i noget af tilfældene.

Mens holdet ca. kl. 1.45 undersøgte marken, råbte de to Pulaskis (far og søn) til dem. Gruppen løb ned til lastbilen, hvor de stod, og de fortalte, at de havde set hele området ved gården lyse op med en gløden. Lyset var forsvundet, da holdet kom, men George Lutz og hr. Pulaski senior gik hen til huset for at se sig omkring. De meddelte pr. radio, at de intet fandt.

Holdet og de to Pulaskis gik fra lastbilen og op mod det område, hvor væsnerne var blevet observeret. Kl. var ca. 2. Pludselig blev en tyr på en nærliggende mark skræmt af noget. Stephens hund blev også forskrækket og begyndte at spore noget. Hunden blev ved med at se på et bestemt sted nær skovbrynet, men gruppen kunne ikke se noget. George Lutz var ved at stille Stephen nogle spørgsmål, da denne pludselig begyndte at gnide sit hoved og ansigt. George Lutz spurgte ham, om han ikke havde det godt, og Stephen begyndte at svaje frem og tilbage, som om han ville besvime. George Lutz og hr. Pulaski senior greb Stephen. Stephen, der er 22 år, er over 188 cm høj og vejer omkring 115 kg. Nu begyndte han at ånde meget tungt og at knurre som et dyr. Han piskede med armene og væltede sin far og George Lutz om på jorden. Hans hund løb hen imod ham, som om den ville angribe, og Stephen løb efter hunden. Hunden begyndte at hyle. George Lutz og hr. Pulaski råbte til Stephen om at komme tilbage, at alt var i orden, og at de ville gå tilbage til bilen.

Så sagde Dennis Smeltzer pludseligt: „Stan, jeg begynder at føle mig svimmel.“ Dennis blev meget svag og følte sig dårlig. Hans ansigt var blegt.

Dave Baker og Dave Smith gik over for at hjælpe Dennis. Så begyndte Dave Baker at klage over, at han havde besvær med at trække vejret.

Under alt dette løb Stephen rundt, svingede med armene og knurrede højt ligesom et dyr. Pludselig faldt han ned på sit ansigt i et område med megen gødning. Kort efter rejste han sig og sagde: „Gå væk fra mig. Det er her. Gå tilbage.“

Netop da kunne Stephen og Stan, og også de andre, lugte en meget stærk svovl- eller kemikalieagtig lugt.7)

George Lutz sagde: „Lad os komme væk herfra.“ Så hjalp han og hr. Pulaski Stephen afsted, da pludselig, på vej ned ad bakken, Stephen pegede og råbte: „Hold jer væk fra hjørnet. Det er i hjørnet.“

Stephen blev ved med at mumle, at han ville beskytte holdet. Han mumlede også, at han så en mand „med en sort hat og kappe, og han bar et segl.“ Han fortalte Stephen, at „hvis mennesket ikke forbedrer sig, er enden snart nær.“ Han sagde også „der er en mand her nu, som kan redde verden.“ Stephen sagde, at han kunne høre sit navn – „Stephen, Stephen“ – blive råbt inde fra skoven. I det samme sank Stephen sammen, og han tabte sine briller.

Mens Stephen på vej ned var ved at komme sig af sin forvirrede tilstand, rakte hans far ham brillerne, og Stephen spurgte, hvis de var. Stan spurgte Stephen, om han kunne se, og han svarede: „Fint.“

Holdet spurgte hr. Pulaski, om hans søn nogensinde havde opført sig sådan før, og han svarede „aldrig.“ Han fortalte dem, at Stephen havde taget nervepiller[8]) siden en ulykke tre år før.

Gruppen mente, at Stephen var en del af et kontaktperson-syndrom, der var involveret i forudsigelse o. s. v., og de var bekymrede over, at Stephen fysisk kunne skade sig selv eller andre, og at man behøvede professionel hjælp.

Flere oplysninger og diskussion

Hvordan kan den antagede UFO- og tilknyttede væsen-observation hænge sammen med Stephens tågetilstand? Skønt sådan en kort undersøgelse som denne ikke kan sammenlignes med data, der er opnået over en lang tid, berettiger Stephens enestående oplevelse, og hvad vi erfarede om ham gennem psykiske undersøgelser, til overvejelse. Hvad der gjaldt for ham, kunne også gælde for andre og skaffe holdepunkter i fremtidige studier af sådanne eksempler.

De usædvanlige omstændigheder og det faktum, at forskellige hændelsesdele på forskellige tidspunkter er bevidnet af 13 mennesker, tyder på, at oplevelserne var virkelige. I alle tilfælde så det ud til, at Stephen og de andre var sandfærdige. Der var intet tegn på uærlighed, på at de løj, sociopatisk opførsel, brug af hallucinerende stoffer eller alkohol, hverken i forbindelse med oplevelsen eller tidligere. Rapporterne fra de forskellige vidner, familiemedlemmer og naboer var forenelige. En del af hændelsen blev optaget på bånd, mens det skete. Specielt synes det virkeligt, at der var lys, som først var lavt på himlen, og som dalede ned til næsten at lande eller at svæve tæt over jorden, og som havde en lyd, der lignede en græsslåmaskine; at UFO'et kunne have gjort lastbilens forlygter svagere, at UFO'ets lys var så klare, at de gjorde vidnernes øjne betændte; og at handlingerne og stanken knyttet til væsenerne forårsagede antagne opførselsreaktioner hos de folk, der var indblandet, og hunde, heste, en tyr og kvæg. Stephens fortælling var i alt væsentligt den samme, hvad enten den blev fortalt til UFO-studiegruppen, til betjenten eller til mig. Den blev helt bekræftet i uafhængige samtaler mellem andre vidner og studiegruppen eller mig.

Da Stephen er en erfaren jæger og antagelig en god skytte, er det sandsynligt, at han virkelig skød tre gange ind i et af væsenerne med den tilsyneladende effekt, at væsenet stønnede, løftede sin ene arm og gik tilbage til skoven med sin følgesvend. Denne hændelse bekræftes af en af tvillingedrengene, som var sammen med Stephen på det tidspunkt. Som i andre påståede UFO-naut-situationer[9]) er det forbavsende, at der efter al denne aktivitet er sådan en stor knaphed eller endog fuldstændig mangel på konkret bevismateriale til hændelserne. I denne sag er der kun knækkede grene, muligvis et stykke knækket ledning og fem patronhylstre fundet på jorden på stedet. Selv om eftersøgningen ikke var udtømmende, var der ikke nogen aftryk af „store fødder“, blod, hår, afsveden jord eller andet bevismateriale – i modsætning til visse andre hændelser. Hvad skete der med væsenerne? Forsvandt de bare? Hvordan kunne lyskilden, som så ud til at være på eller lige over jorden, være forsvunden uden noget spor eller noget tegn på dens oprindelse? Hvor kommer disse ting fra, og hvor tager de hen?

Se noter og henvisninger næste side.

Noter og henvisninger

1) Noe, Allen V.: „ABSMAL Affairs in Pennsylvania and Elsewhere", Pursuit, Vol. 6 (Nr. 4): 84–89, oktober 1973.

2) Schwarz, B. E.: „Stella Lansings UFO Motion Pictures", Flying Saucer Review, Vol. 18 (Nr. 1): 3–12, januar–februar 1972.

3) Schwarz, B. E.: „Stella Lansings Movies af Four Entities and Possible UFO", Flying Saucer Review, Speciel udgave nr. 5, UFO ENCOUNTERS.

4) Schwarz, B. E.: „Stella Lansings Clocklike Possible UFO Formations", Flying Saucer Review: (til fremtidig offentliggørelse) indsendt den 5. november 1973.

5) De fleste af medlemmerne af studiegruppen og vidnerne er velbekendte med bjørne, som overordentlig ofte ses i området. (I den eng. version står „sjældent" i stedet for „ofte" – formentlig en trykfejl. red.).

6) Væsenets øjenfarve synes at være et karakteristisk træk i mange rapporter. Den grønlige tone kan skyldes, at der muligvis findes tapetum lucidum, som findes hos hunde og hos nogle natdyr. For eksempel lyser katteøjne i lysstråler på grund af dette specielle stof, som genspejler lyset fremad og forbedrer nettesynet. Når øjnene er røde, kan det skyldes nethinderefleks. Ligemeget hvordan væsenernes oprindelse er: det vil sige, hvis de materialiseres, eller de har levet i mørke huler fuldstændigt uopdagede, o. s. v., er det forbavsende, at vidnernes beretninger synes at være overensstemmende på det punkt, som er i overensstemmelse med en anatomisk virkelighed, som de fleste vidner almindeligvis ikke kender til.

7) Ca. på det tidspunkt brugte George Lutz sin karbidlampe, som udsender den kendte duft af acetylen ($CaC_2 + 2H_2O$ Ca $(OH)_2 + C_2H_2$), som ikke blev forvekslet med den antagede stank fra væsenerne.

8) I min telefonsamtale med faderen kendte han ikke navnet på Stephens medicin. På den tid hændelsen fandt sted, sagde Stephen, at han ikke tog nogen medikamenter. Besøg på skadestuen på det lokale hospital gjaldt en forstuvning af venstre ankel (d. 19. februar 1973), som for nylig havde været brækket; en glassplint i øjet fra en pære, der var sprunget (d. 25 april 1973); skræk for at opholde sig i den kulmine, hvor han var kommet til skade med øjet (d. 29. maj 1973). Han fik en recept på noget mildt beroligende (Vistril, 25 mg.) og blev henvist til en neurolog. Men på eget initiativ gik han først til en øjenlæge (d. 25. maj 1973) med den påståede øjenskade, og lægen fandt intet bevis på en øjenskade. „Det eneste unormale, jeg fandt, var en godt rettet synsskarphed på højre øje på 20/50." Neurologen tilså Stephen d. 11. juli 1973 på grund af „alvorlige øjenhovedsmerter og smerte i højre tinding."Neurologen bemærkede, at patienten forinden havde besøgt 4–5 læger på grund af glas i sit højre øje. Alle undtagen een kunne ikke finde noget. Neurologens undersøgelse afslørede, at centralnervesystemet objektivt set var intakt; og en optisk undersøgelse viste, at synet var inden for de normale grænser, bortset fra bindehindekatar i højre øje. Han stillede diagnosen: alvorlig angstneurose med smerte i det højre øje. Patienten blev behandlet et stykke tid med „beroligende og smertestillende midler." Han fik det betydeligt bedre og genoptog sit arbejde. Igen her er der data, der kan have bidraget til Stephens tågetilstand. Han var meget sårbar overfor enhver skade og særligt overfor øjenforstyrrelser (UFO-fremkaldt „øjenbrand"?).

9) Noé, Allen og Keel, J. A.: Strange Creatures from Time and Space, en Fawcett Gold Medal Book, Greenwich, Conn., 288 pp. Clark, J. og Coleman, L., „Anthropoids, Monsters, and UFOs", Flying Saucer Review, Vol. 19 (nr. 1), januar–februar 1973.

(Fortsættes i næste nummer)

Flying Saucer Review, juli 1974/B.S.

Sælsomme skikkelser i Santa Isabel

Af Dr. Oscar A. Galindez.

DEL II

I UFO-NYT nr. 5/75 bragte vi på side 170–173 I. del af denne lange beretning om den „trio“ af begivenheder, der tilsyneladende udspillede sig nær Córdoba i Argentina i slutningen af september 1972. Bemærkelsesværdigt er det, at intet af de 3 hovedvidner udtaler sig om nogen form for fartøj i forbindelse med de observerede skikkelser. Der kunne derfor måske være grund til at betvivle, at de rapporterede hændelser overhovedet havde noget at gøre med UFO'er, hvis ikke det var for de andre vidner, der har udtalt sig til det argentinske undersøgelseshold, og – hvor megen vægt bør vi lægge på disse udtalelser? Vi vil under alle omstændigheder anbefale, at De betragter dette materiale med lige så stort forbehold, som De vil lytte til udtalelser fra visse politikere (vælg selv hvilke) – eller måske trods alt lidt mindre! red.

Enrique Moreno's observation, fortsat . . .

Beskrivelse af væsenet

Udseendet var atletisk og højden over to meter (under rekonstruktionen bedømte vi højden til mellem 2,3 og 2,4 meter). Kantet ansigt, „skåret“ i glatte flader og af hvid eller meget lys grøn farve. (Vidnet er ikke klar over, om denne sidste detalje var virkelig, eller om den skyldtes refleks fra dragtens farve.) Der var ingen hår på hovedet, og ørespidserne gik op over hovedskallen, øjnene var runde og skinnende, som om de var to små gule lyspærer; der var ingen øjenlåg, -vipper eller -bryn, og munden var en lige, tynd linie. Næsen var pyramideformet og ikke kødfuld, som var den modelleret. Væsenet gav indtryk af ikke at være levende, men mekanisk.

Dragten bestod af en grøn-blå dykkerdragt ud i et, af udseende som plastic og af en lysende karakter. Han havde et bælte, der var bredt og sølvskinnende, med et stort ovalt spænde af samme farve. I højre side af bæltet var der et lille fremspring, som et pistolhylster. Chassis'erne hindrede ham i at se væsenets underkrop og ben. (Se tegningen d, og figur e, som viser væsenets ansigt forfra og i profil, efter en buste modelleret af en broder til forfatteren, Luis E. Galindez).

Fysiske virkninger

a) Fra en afstand af 30 meter og mens lastscooteren nærmede sig stedet, hvor væsenet var, begyndte Moreno at fornemme

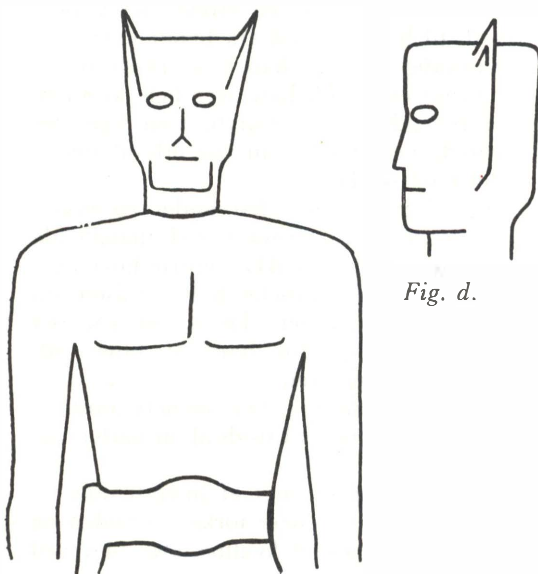
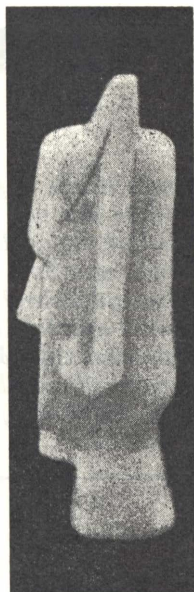

Fig. d.

Tegning, lavet efter vidnet Enrique Moreno's beskrivelse af væsenet inde mellem bil-chassic'erne.

Fig. e.

Buste af det væsen, Moreno så, modelleret af en broder til artiklens forfatter.

en ulidelig summen i ørerne, der til sidst forekom som slag (en effekt, der varede ved, til han var væk fra fænomenet).

b) Samtidig med, at han bemærkede ovennævnte effekt fik han over hele kroppen et besynderligt myrekryb, som ligeledes varede ved, indtil han var ude af området med skikkelsen.

c) Hans arme og ben led under en rykvis lammelse, karakteriseret ved manglende bevægelighed (der ikke berørte hovedet), som om han pludselig havde mistet sin sædvanlige vitalitet. Trods det var det ikke vanskeligt for ham at blive siddende på scooteren.

d) Området omkring fænomenets opståen var meget varmt på trods af, at natten var temmelig kølig.

e) I luften hang en lugt af brændt olie.

f) Han mærkede senere tørke i munden og en fornemmelse af kvalme, som blev ved at vare i 24 timer.

g) Tilstedeværelse af smerte i nakken, i armene og lænderne, virkninger, som endnu varede ved under vort første interview.

h) Svien for øjnene, efterfulgt af en periodevis tåredannelse(en virkning, som varede tre dage).

Senere betragtninger omkring observationen

Hr. Moreno mener, at han ikke opholdt sig mere end 30 sekunder foran væsenet, og han lagde ikke mærke til, om det gjorde nogen bevægelse overhovedet (udover drejningen på 45 grader, som allerede er omtalt). Pludselig satte motorkøretøjet i gang i retning mod venstre, uden at han var i stand til at kontrollere det, og som om det blev påvirket af en ukendt kraft. (Til venstre for den snævre gade ligger Montageafdelingen, og en af dens døre ligger nøjagtig 7 meter fra det sted, hvor Moreno befandt sig).

Køretøjet var knapt kommet ind gennem denne dør, da det gav et voldsomt hop, og motoren begyndte at fungere normalt. Trods det påstår hr. Moreno, at han ikke helt havde styr på maskinen, eftersom han stadig følte sig forvirret over virkningerne af mødet med væsenet. Han husker ikke, om han havde brugt gashåndtag, kobling, gear og bremse for at styre den, om han måske havde styret den instinktivt, eller om maskinen var kommet igennem de fire kurver på gaden (inde i den store hal) under påvirkning af en ukendt kraft. Tophastigheden dér er 5 km/t (der er anvisningstavler). Han fastholdt ikke desto mindre over for os, at maskinen kom frem med en fart på 50 km i timen, så at den i den sidste kurve var lige ved at vælte for ham. Da han kom til Vagtstuen, var han lige ved at påkøre rækværket, hvilket øjeblikkelig skaffede ham en reprimande fra en af de derværende.

Netop, som han ankom, hørte han sirenen for arbejdsstandsning, som lyder præcis kl. 11.30 om aftenen. Hans armbåndsur derimod viste 11.13 og var gået i stå. Hr. Moreno's forbavselse voksede, da han i Vagtstuen erfarede, at klokken faktisk var 11.30. Det lykkedes ham ikke at forklare, hvordan han havde kunnet opholde sig 17 minutter foran fænomenet, eftersom han er fuldstændig sik-

ker på, at han ikke havde tabt bevidstheden i noget øjeblik.

Ved rekonstruktionen af hændelsen fandt vi, at hvis hr. Moreno faktisk forlod Depotafdelingen kl. 23.13, ville den tur han fulgte derfra og til Vagtstuen – inklusive opholdet foran væsenet i ca. 30 sekunder – ikke kunne have taget ham mere end 3 minutter. Med andre ord, hans ankomst til nævnte endepunkt burde være sket omkring kl. 23.16. Hvad dette angår bliver der et interessant spørgsmål tilbage med hensyn til en eventuel bevidstløs (lammet) tilstand på 17 minutter, som muligvis kan bringes frem til almindelig bevidsthed ved hjælp af en senere hypnotisk regression (tilbagevenden i erindringen).

Vagtholdet – som var gjort bekendt med hændelsen – indfandt sig straks på stedet, hvor væsenet havde vist sig, men de fandt intet spor af det. Heller ikke bemærkede de lugten, som Moreno havde omtalt, og ligeledes heller ikke tilstedeværelsen af varme af nogen art i området.

Hr. Moreno – som ikke kunne give svar på drillerierne fra dem, som var til stede og som betvivlede hans observation – begyndte at bemærke, at hans svimmelhed blev værre, og at smerterne i nakken blev uudholdelige, ligeledes i armene og lænderne. Det dunkede i hans tindinger.

Han blev hurtigt kørt til fabrikkens interne klinik, hvor man konstaterede, at hans blodtryk var faldet til 7. (Måske en trykfejl i den spanske udgave? – der skulle nok stå 70. o. a.). Der tabte han bevidstheden. Da han kom til sig selv og var nogenlunde restitueret efter virkningen af den beroligende indsprøjtning, blev han kørt til sit hjem i en ambulance. I en slags næsten halvt ubevidst grænsestadium passerede gennem hans hukommelse – påtrængende vedvarende – en serie ord og tal, som han ikke senere kunne huske nøjagtigt. Men han glemte ikke udtryk som „koordinater", „breddegrad", „længdegrad", „18". Han ved ikke, om disse svarer til nogen genoplevelse af den oplevede episode.

I udkanten af byen Córdoba bad hr. Moreno ambulancechaufføren om at køre ham til sin forlovedes bopæl. (Vidnet selv blev senere ved med at gentage over for os, at han var overrasket over at have opført sig sådan).

Frk. Elba del Valle Celiz, 18 år, bekræftede over for os, at den unge Moreno kom til hendes bopæl omkring kl. 0.30, idet han blev ved med at gentage, at han havde set en slags mekanisk lignende væsen, ligesom en robot, på Ika-Renault. Hun bemærkede, at han var meget nervøs og bleg. Hun blev forskrækket over at se ham sådan. Det undrede hende, at han bad hende, om han måtte hvile sig et par minutter i en lænestol, hvad hun gik ind på; han faldt hurtigt i søvn og rystede og bevægede sig nervøst, som om voldsomme kramper havde tag i ham. Bange vækkede hun ham. Hr. Moreno drak et glas vand, undskyldte, hvad der var sket og tog afsked med sin forlovede.

Den følgende dag (d. 28. september), da han atter var i gang med sine natlige hverv på fabrikken, havde han en tilsvarende oplevelse, som han fortalte os om i følgende vendinger: kl. 22.30 begav han sig, efter at være blevet færdigt med noget arbejde i et kontor, der ligger op til fjernskriverafdelingen, i retning af denne for at hente noget værktøj. Mens han var i færd med det, fik han pludselig den fornemmelse, at nogen iagttog ham. Han kastede hurtigt blikket i retning af et vindue, som vender ud mod en mark, og lagde mærke til, at knap 3 meter derfra stod samme væsen som natten før – med front imod ham. Ligeledes tændtes og slukkedes lysstofrørene på samme måde som det var sket i Ingeniørafdelingen. En svag summen som fra en turbine gennemtrængte omgivelserne. Fjernskriverne lyste op. Grebet af en pludselig frygt løb hr. Moreno i retning af Vagtstuen med den hensigt at nedbryde enhver tvivl og forlange, at en eller anden fulgte med ham for at bevidne tilstedeværelsen af den uvedkomne person. En af vagterne tog ham ved armen og lod ham i en alvorlig tone vide, at han skulle falde til ro, da besættelsen om at bevise sin formodede oplevelse fik ham til at se syner, der kunne ende med at gøre ham tosset. De bød ham

på en kop kaffe sammen med resten af vagtmandskabet, som sagde til ham, at de – for at han kunne være rolig – ikke ville sætte denne formodede anden episode i omløb, da en viden herom hos ledelsen kunne skabe tvivl om hans mentale tilstand.

En analyse af hr. Moreno's armbåndsur (af mærket „Orient") viste, at det var overordentligt magnetiseret. Teknikeren, som fik det hverv at afmagnetisere det, beklagede – uden at vide, hvor det stammede fra – at et så kostbart ur var blevet genstand for en eller anden nysgerrig persons uagtsomme eksperimenteren.

Sammenlignende analyse

Hr. Moreno fik forelagt forskellige billeder og hæftede sig især ved et billede af statuerne på Påskeøen; vidnet fandt en overraskende overensstemmelse mellem manifestationerne i Santa Isabel og et foto af en af de kendte figurer fra Påskeøen.

Betragtninger over tilfældet Moreno

Hvad angår den elektromagnetiske effekt, som fremkom i Moreno's scooter er det på sin plads at understrege, at universitetet i Colorado – da det fremkom med en mulig forklaring på fænomenet – afviste den mulighed, at UFO'erne på nogen måde kunne ionisere luften så meget, at den normale forbrænding i maskinen blev hindret. „Det må anses for usandsynligt" – konkluderede Roy Craig i Rapporten – „for der er ikke rapporteret nogen ledsagende fysiologiske eller fysiske virkninger, som kunne være forårsaget af en sådan ionisering". (Side 101 i Scientific Study of Unidentifield Flying Objects, „Condon rapporten", Bantam 1969, UFO-NYT red.).

Virkningerne, angivet af hr. Moreno, mener vi åbenbart drager Colorado-bedømmelsen i tvivl, og det åbner en interessant mulighed for at for tolke EM-effekten som en virkning af ioniseringen af området, hvor fænomenet fandt sted. Men vedrørende hypotesen, som henfører fremkomsten af den slags virkninger til elektromagnetiske felter fra UFO'erne, henviser vi til to vigtige artikler af dr. Bernard E. Finch, der behandler de psyko-fysiologiske eftervirkninger på et menneske, der udsættes for et kraftfelt.*) Vi mener, at de virkninger, som blev angivet af Moreno, falder inden for det ene eller andet perspektiv.

Det pludselige spring, som scooteren gav, da den passerede indkørslen til samlehallen, med den efterfølgende normalisering af motoren, antyder muligheden af, at de enkelte dele, som den (motoren) bestod af, (armaturer, zinkkomponenter) kunne have fungeret som bestanddele i det kraftfelt, som fænomenet fremkaldte.

Tænding og slukning af lysstofrørene i Ingeniør- og Fjernskriver-afdelingerne – samtidig, uden „tøven" og uden almindelig elektrisk kontakt – får en til at tænke på en kraftig dosis af elektricitet i området omkring tilstedekomsten af disse fænomener.

III. 3. OBSERVATION

Den tredje og sidste episode med menneskelignende tilsynekomster på Santa Isabel fabrikken fandt sted omkring 4 timer efter Moreno's første tilfælde, og der er flere bemærkelsværdige lighedspunkter mellem dem.

Personlige oplysninger om vidnet

Dette tredje vidne er hr. Luftolde Rodriguez, 52 år. Han er lastbilchauffør for „Egea" koncernen. Hans arbejde består i at transportere teknisk udstyr til Ika-Renault værkstederne. Han er en jævn mand uden megen uddannelse, men han taler med megen overbevisning om sin oplevelse.

Observationsbetingelser

Omkring kl. 3.40 om morgenen den 28. september 1972 var hr. Rodriguez kørt ind på Ika-Renault i den nordøstlige del, i sin Dodge lastvogn, årgang 1957. I denne sektor skulle der aflæsses nogle tilskårne metalplader; og

---

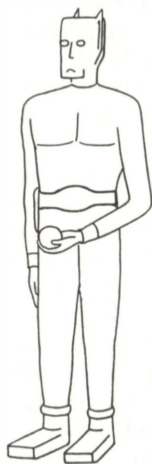
*) *Finch, B. E.: „Beware the Saucers", Flying Saucer Review, jan./feb. 1966, s. 4. og „Comment on the Valensole Affair", idem, s. 14.*

det gjorde han så dér (det er en vogn med tippelad). Han var i færd med at sætte bilen i bakgear, da han bemærkede, at omgivelserne lyste op. En eller anden kom gående bagved og på højre side af vognen. Gennem vinduet på den side så han – i profil – overkroppen af en person, som var meget høj, men han kunne ikke se hans hoved. Da dette individ befandt sig udfor vognens højre forskærm, kunne han se ham gennem forruden. Dér standsede skikkelsen, drejede sig ca. 100 grader omkring og kiggede på chaufføren. Den gentog bevægelsen i omvendt retning og fortsatte så sin gang. Chaufføren bemærkede, at denne bevægelse ikke var naturlig, da det ikke var hovedet alene, den drejede, men hele kroppen, samtidig med armene. Da den fjernede sig (hvad den gjorde langsomt), krydsede den diagonalt over vejen mod venstre og forsvandt bag nogle metalstativer.

Beskrivelse af væsenet

Målt på baggrund af nogle kasser, som befandt sig over metalstativerne, skulle væsenets middelhøjde have været omkring 2,5 meter. Dets karakteristika var meget lig det fænomen, som hr. Moreno beskrev. Uden hår på hovedet, som var plant i den øverste og bageste part, store ører, som stak op i en spids, ca. 2 cm op over kraniet. Det havde ikke øjenlåg, vipper eller øjenbryn. Øjnene var runde og lysende. Huden var meget hvid. Næsen var lige og med glatte, lige kanter. Munden var lille. Skikkelsen var klædt i en dykkerdragt af grøn-blålig farve, plasticagtig og lysende. Dens holdning var atletisk, men virkede unaturlig (som om den var iført en brynje). Armene og benene var meget lange. I venstre hånd holdt den noget, der lignede en billardkugle, og som konstant udsendte et meget hvidt lys. Venstre arm var let bøjet. Skikkelsen havde et bredt, sølvagtigt bælte med et hylster eller en lille kasse af samme farve på højre side. Om håndleddene sås nogle sølvlignende bånd, ca. 10 cm brede. Støvlerne var også sølvlignende og havde en slags ombøjning foroven, sålen var bred og af rektangulær form. (Se figur f). Der var ingen bevægelse i knæene, når væsenet gik. Det hældede lidt over til den modsatte side, hver gang det satte en fod frem. Fænomenet varede mellem 1 og 1½ minut.

Fig. f.

Tegning af væsenet, som Luftolde Rodriguez så.

Fysiske virkninger

a) Lige ud for aflæsningsstedet gik vognens motor i stå, lysene gik ud og ligeledes gadelysene i højre side af vejen.

b) Vidnet mærkede en summen i ørerne ligesom af bier.

c) Han kunne ikke bevæge hænderne. Han sad som lammet på sædet.

d) Vognen vibrerede, så at en transistorradio, som var i gang oven på instrumentbrættet, faldt ned og gik i stykker. (Lige før tilsynekomsten kom der en kraftig lyd fra modtageren, og den holdt op med at spille).

Da væsenet havde fjernet sig ca. 25–30 meter, forsvandt alle de beskrevne virkninger automatisk.

Betragtninger over observationen

Da skikkelsen forsvandt bag metalstativerne, blev hr. Rodriguez siddende 2 eller 3 minutter som målløs og uden at kunne finde ud af at foretage sig noget som helst. Nogle arbejdere nærmede sig lastvognen og udfrittede ham, hvorfor han ikke var på vej hen efter det læs, som lå i den næste hal. Han forkla-

rede dem så, hvad der var sket; de begyndte at lede i nærheden, men de fandt ikke noget spor af væsenet.

IV. ANDRE VIDNER

Efterhånden som månederne gik – og undersøgelsen efterhånden tog fast form – fik vi kendskab til lignende hændelser, som understøttede det indtryk, at noget virkelig usædvanligt var sket i de sidste dage af september 1972. Desværre har vores rent professionelle pligter ikke tilladt os at ofre mere tid på en eftersøgning efter andre vidneudsagn om fænomenerne fra Santa Isabel; den sædvanlige frygt for latterliggørelse kan have fået nogen af dem til at bevare tavsheden omkring deres respektive oplevelser. Dette fik vi tilfældigvis bevis for under rekonstruktionen „in situ" af disse begivenheder, da nogle arbejdere lod os vide, at de kendte andre personer som også havde set, ikke blot væsenet, men også en ikke identificeret genstand i kredsninger i luften. Hvad angår de folk som indtog høje poster i firmaet, så foretrak de, der var involveret i disse episoder, at nægte at sige noget offentligt om deres personlige observationer. Vi fik desuden at vide, at en funktionær på fabrikken – vor meddeler kender hans navn – om natten den 27. september havde set et lysende objekt, som – ved hjælp af et lysende rør – optog en skikkelse, hvis karakteristika svarede til dem, som Moreno og Rodriguez havde beskrevet. Trods de forsikringer, vi gav manden med dette tredje udsagn, afslog dette eventuelle vidne venligt at gå med til et interview.

Ud over disse rygter, som udelukkende havde relation til personalet på Santa Isabel fabrikken, må vi meddele, at vi også modtog referencer fra andre observatører, som ikke hørte til denne, idet vi fik at vide:

a) En frue ved navn Quiroga (som bor i nærheden af fabrikken) så omkring kl. 23.30 den 27. september en lysende genstand, som ved hjælp af et „glasrør" samlede en person af menneskelignende udseende op fra dette område. (Vi kan heller ikke få verificeret denne version).

b) Hr. Norberto Grosso, boende i B^{0} Colon, Córdoba, kom kørende i sin personbil sammen med sin kone, da han i nærheden af Ika-Renault observerede en lysende genstand som begyndte at stige til vejrs fra Santa Isabel fabrikken – mellem kl. 23.30 og 23.45 den 27. september. I begyndelsen – efter hvad han fortalte os – antog han den for en ballon, men så blev hans opmærksomhed fanget af den fart, hvormed den senere steg, idet den forsvandt lodret op i en brøkdel af sekunder.

c) Talrige beboere i Villa El Libertador (en bydel i nærheden af Santa Isabel fabrikken) fortalte os, at de – omkring den 27. september – havde set en lysende kugle, som steg hurtigt til vejrs fra den sydøstlige del af Córdoba. (Ika-Renault fabrikken ligger i den sydøstlige del af Córdoba).

V. KONKLUSIONER OMKRING FÆNOMENERNE

Vi tror at hændelserne er overbevisende, og at de har betydningsfulde træk, idet det er de samme karakteristika som kendetegner dem. Vidnerne kendte ikke hinanden. De er oprigtige folk. Såvel gennem deres håndbevægelser, som deres fortællinger og deres udtryk af forbavselse skinner uophørligt ægtheden af deres udsagn. De fremstillede tegninger og modeller stemmer overens i adskillige henseender; specielt med hensyn til størrelsen, ørerne og den hvidlige hudfarve. Og omend Moreno's og Rodriguez' oplevelser var mere righoldige på anatomiske ligheder end hr. Merlo's, så må man huske på, at dennes observationsbetingelser ikke var så gode som dem, der muliggjorde de to andres iagttagelser.

Tilstedeværelsen af andre observatører uafhængigt af de øvrige, bekræfter virkeligheden af flere usædvanlige fænomener, som – i sammenhæng – måske udgør det mest bemærkelsesværdige forløb af episoder, der er forekommet i Argentina, hvad angår menneskelignende fænomener af ukendt natur. Videnskabeligt set kender vi ikke årsagerne til deres opdukken. Men vi har ikke nogen som helst tvivl, hvad angår deres objektive realitet – som nyt empirisk faktum – hvor

blot de anvendelige undersøgelsesmetoder, som kunne lette fastlæggelsen af nogle ledetråde og tendenser, ikke slår til. Først når vi finder nye metoder, kan undersøgelsesarbejdet skride fremad i rimeligt tempo.

Oscar A. Galindez
(december 1973)
Stendek, marts 1974/E. Ka.

Oversætteren har gjort os opmærksom på nogle interessante enkeltheder i forbindelse med især Moreno's og Rodriguez' beskrivelser: „Den samme type ansigt er beskrevet i „Tiahuanaco mysterierne". „Orejona" (med de spidse ører), som landede ved Titicaca søen, skulle have været næsten dobbelt så høj som de derlevende indianere. Hun beskrives som helt hvid og med gule, skinnende øjne. Denne type med de gule, skinnende øjne, som var horisontalt anbragt, og med spidse ører, er beskrevet i flere myter. Jeg ved ikke, om det har nogen betydning her, men det blågrønne skær, som disse fænomener sås i, er komplementærfarven til éns egen hudfarve. Man kan se det, hvis man kigger længe på f. eks. håndfladen og så lukker øjnene." *red.*

UFOLOGI – *fortsat fra side 219*

UFO-undersøgelser i USSR?

Professor Felix Ziegel: Der blev fundet mærkelige ting efter at UFO'erne var blevet observeret.

Tages UFO'erne alvorligt på officielt plan i Rusland? Vi har tidligere i vesten hørt rygter herom, men de plejer ret hurtigt at blive dementeret mere eller mindre voldsomt – sidst var de blot et af den vestlige, kapitalistiske verdens dekadente indbildninger. Nu er der atter fremkommet oplysninger om UFO'er i Rusland, og noget tyder på, at de er genstand for seriøs forskning. Avisen National Enquirer i USA offentliggjorde i juli måned 1975 et interview med en af Ruslands topvidenskabsmænd, professor Felix Ziegel, der fortæller om ret overraskende observationer og undersøgelser af UFO'er på den anden side af jerntæppet. Den nu 55-årige professor Felix Ziegel arbejder på Moskva Luftfarts Institut (evt. Flytekniske Institut?) og regnes blandt spidserne indenfor russisk astronomi i forbindelse med rumvidenskab og -teknologi. Han har interesseret sig for og undersøgt UFO-problemet i mere end 20 år, og da det officielle Rusland i 1968 udtrykte alt andet end venlighed overfor dette fænomen – det var ikke et videnskabeligt studium værd (det lyder næsten som et kendt citat!) – dyrkede Felix Ziegel sin interesse mere eller mindre „under jorden". Det var på det tidspunkt ikke nogen gavnlig ting for ens karriere at ytre tro på eller interesse for UFO'er, men alligevel kontaktede adskillige andre videnskabsmænd i stilhed Ziegel og fortalte ham om deres egne eller andre observationer.

Da Felix Ziegels undersøgelser ikke nød den officielle anerkendelse, kunne han ikke tale offentligt om emnet, men her fornyligt gav den sovjetrussiske regering ham tilladelse til at offentliggøre en videnskabelig redegørelse om UFO'er. Dette gav samtidigt Ziegel grønt lys til et interview med The National Enquirer's medarbejder, Henry Gris, i Moskva.

Professor Felix Ziegel fortalte bl. a.:

„På grundlag af hundreder af observationer rapporteret af respektable borgere og faktiske beviser, som er blevet bragt til vore laboratorier, er der ikke nogen tvivl om, at fremmede sonder fra verdensrummet har udforsket Rusland“. Et af de mest forbløffende tilfælde i Felix Ziegels samling fandt sted om morgenen den 27. april 1961 over søen Onega, nordøst for Leningrad:

„En rumsonde, der kom fra en anden planet, havde snittet den frosne vandkant, men trods mindre beskadigelser lykkedes det den at fortsætte“, fortæller han. Et fælles civilt-militært undersøgelseshold med hær-ingeniøren, major Anton Kopeikin og miljøvidenskabsmanden Fyodor Denidov som ledere undersøgte tilfældet. I sin rapport til regeringen skrev Denidov, at 25 vidner havde set et blågrønt, ovalformet objekt på størrelse med en jetliner fare afsted mod øst med rasende fart, men uden en lyd. Øjenvidnerne fortalte, at objektet fløj så lavt, at det skrabede jorden ganske kort, men fortsatte alligevel på sin kurs uden at nedsætte farten. Major Kopeikin skrev i sin rapport, at objektet havde efterladt en fure eller skurestribe, der var 15 m lang og 3 m dyb, foruden to andre mindre furer. Isen på søen var begyndt at smelte, og undersiden af isflagerne var lysegrønne. Prøver af isen efterlod ved smeltning en rest af magnesium, aluminium, calcium, barium og titan. Man fandt ligeledes et mærkværdigt stykke metal og små sorte korn med eksakt geometrisk form, bestående af jern, silicium, natrium, lithium, titan og aluminium. De små korn kunne modstå både syre og høj temperatur.

Major Kopeikin overlod de fundne ting til dr. Vladimir Sharanov, en anset russisk geofysiker og medlem af Leningrads Teknologiske Institut.

„De sorte korn er uforklarlige på nuværende tidspunkt, men de er tydeligvis af kunstig oprindelse“, sagde dr. Sharanov, „det pågældende objekt kan umuligt have været et meteor. Med hensyn til muligheden for, at det kunne have drejet sig om et fly, siger tekniske eksperter, at et sådant ikke kunne have holdt til så voldsomt et sammenstød med den frosne jord.“

Professor Ziegel fortæller, at hans samling indeholder adskillige beretninger om mystiske substanser i luften, som er blevet fundet kort tid efter UFO-observationer. „Substansen kaldes Englehår, og den er normalt som et glasagtigt bomuldsspindelvæv. Vidner fortæller, at det lugter grimt og ret hurtigt opløses eller fordamper i fri luft. Derfor er det så sjældent, at man støder på noget.“

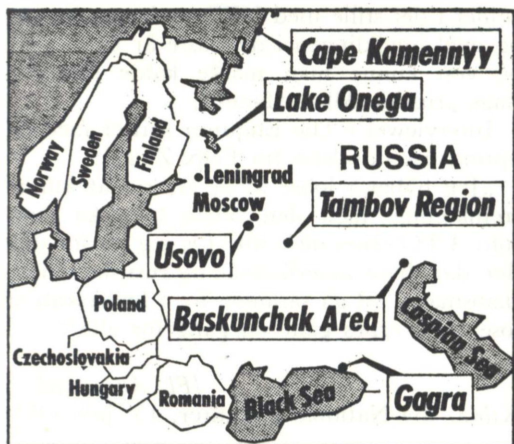
„Sekretæren for Det Internationale Geofysiske År's komité, N. V. Shebalin, har fornylig modtaget adskillige rapporter om Englehår, der drev gennem luften over Voronezh området, syd for Moskva. Fra de små prøver, som vi har prøvet at analysere, har vi endnu ikke kunnet identificere stoffet som noget, der eksisterer her på jorden – naturligt eller menneskelavet.“

I december 1974 fandt geofysikeren Aleksander Zayekin noget mærkelig metallisk filtret „rum-ukrudt“ (tumbleweed)*) i Tambov området, også syd for Moskva, og kort tid efter en UFO-observation. „Ukrudtet“ indeholdt sammenviklede metal-nåle, der hver var omkring 5–8 cm lange og 0,5 mm i diameter,“ fortæller Dr. Ziegel. „Nålene var af et ukendt, sprødt, gråligt metal, og de bliver på nuværende tidspunkt undersøgt på Krystallografisk Institut i Moskva.“ Lignende mærkværdigt stof er fundet på de nordlige bjergsider af Kaukasus-bjergene.

Felix Ziegel kom også ind på enkelte UFO-observationer, f. eks. følgende:

„To gange blev en højtdekoreret testpilot tvunget til at nødlande af et UFO. Den 16. juni 1948 befandt Arkadiy Apraksin sig i et jetfly i ca. 9000 m's højde over Baskunchak området, nord for det Kaspiske Hav, da han fik øje på et nærmest agurkeformet objekt, der udsendte lysstråler. Piloten rapporterede observationen til luftbasen og fik herfra bekræftet, at radaren havde opfanget objektet. Han fik besked på at nærme sig objektet og

*) *Plante, som om efteråret brækker af lige over roden og føres afsted med vinden.*

Kort over områder i Rusland, hvor UFO'er er blevet observeret.

tvinge det til at lande – ellers måtte han åbne ild mod det.

Da Apraksin nåede ind på en afstand af omkring 10 km fra objektet bredtes lysstrålerne ud i en vifte og blændede ham for et øjeblik. Hele det elektriske system i hans fly samt flyets motor svigtede, men det lykkedes ham at nødlande uden større skader."

Dr. Ziegel fortæller videre, at omkring 1 år senere – 6. maj 1949 – prøvefløj Apraksin et nyt fly og mødte nu for anden gang et agurkeformet objekt. Og atter udsendte objektet, da afstanden mellem dem var ca. 10 km, en lysstråle som i et øjeblik blændede Apraksin og ødelagde de elektriske instrumenter. Det lykkedes ham at nødlande på Volga flodens bred, ca. 40 km nord for Saratov.

Den 3. december 1967 observerede besætningen og passagererne på en prøveflyvning for Statens videnskabelige Institut for Civil Luftfart også et UFO – denne gang dog uden fjendtlige reaktioner: „Det var nat og de nærmede sig Cape Kamennyy i ca. 800 m's højde da et intenst lysende objekt begyndte at følge dem," fortæller Felix Ziegel. „Objektet oplyste jorden underneden i de 10 minutter de observerede det. Adskillige lyskegler strålede ud fra UFO'et, da det nærmede sig flyet, men da det kom nærmere, blev lysene slukket, og det fór afsted, væk."

Tre arktiske vejrstationer rapporterede at have set et næsten identisk UFO på samme tid, måske det samme UFO. Mandskabet på en station sendte en meddelelse til Videnskabernes Akademi i Moskva, hvor de fortalte, at de iagttog et klart objekt, der udsendte kegleformede lysstråler før det langsomt forsvandt. En anden vejrstation sendte en meddelelse, hvori det hed, at en skinnende blå kugle, der udsendte en rød ildkugle, var blevet observeret ca. 45 km derfra. En tredje arktisk station rapporterede det samme.

Selv om få videnskabsmænd ville risikere karrieren ved at tale højt om UFO-oplevelser, fortalte flere om deres observationer til Ziegel. F. eks. rapporterede en fremtrædende videnskabsmand, at hans egen bil og også andres i nærheden på mystisk vis var gået i stå, efter at to UFO'er havde passeret hen over dem.

„Den 31. juli 1969 kom L. I. Kuprianov, dr. techn. ved Videnskabernes Akademi, kørende sammen med nogle venner i nærheden af Usovo ved 20-tiden, da han bemærkede, at to sølvfarvede skiver fór hen over dem," fortalte Ziegel. „Alle bilerne i området gik i stå, og ingen af dem kunne starte vognene i mindst et par minutter efter."

L. S. Tsekhanovich, astronom ved Moskvas Planetarium, fortalte Ziegel om to observationer i september 1968.

„Det var omkring 20-tiden da han så en klar, pulserende, orange kugle over Gagra ved Sortehavet. Objektet dalede hurtigt og stod så stille i luften. Ca. 30 sekunder senere kom der en lille orange kugle til syne, og den cirklede om den store. Endnu tre kugler udførte den samme manøvre. Det største objekt begyndte at antage en langagtig form og forsvandt dernæst. Et minuts tid efter kom der et lysglimt og alle objekterne var forsvundet.

To dage senere, den 21. september ved 7-tiden om morgenen, iagttog astronomen et kraftigt skinnende, halvmåneformet UFO med et kuppellignende fremspring, langsomt

bevæge sig mod nordøst før det forsvandt bag en bjergtop 1½ time senere. Ved begge observationer var himlen klar og fænomenerne blev set af mange af byens borgere", siger Felix Ziegel.

Mange videnskabsmænd i Rusland har hjulpet Dr. Ziegel i hans undersøgelser af UFO-observationer, fortæller Aleksander Kazantsev, der er en velkendt forfatter og foredragsholder indenfor rumvidenskaben, og „kun de observationer, der holder til den mest stringente videnskabelige undersøgelse og som kommer fra folk med en videnskabelig baggrund bliver taget i betragtning."

Professor Felix Siegel har i mange år arbejdet i det stille med UFO-undersøgelserne, og med udviklingen i de sidste år både i øst og vest kunne man måske kalde ham en slags „russisk Allen Hynek".

Interviewet i The Enquirer slutter med en optimistisk udtalelse fra Felix Ziegel:

„Jeg håber i løbet af et års tid at kunne fremkomme med den første tekniske teori mht. UFO'ernes mekanik! Og jeg ser for mig den dag, hvor amerikanske og russiske videnskabsmænd vil gå sammen for i fællesskab at løse UFO'ernes gåde én gang for alle!"

/Fl. Ahrenkiel.

Kilde: the National Enquirer, 15. juli 1975.

KOMMENTAR:

Til trods for de få kommunikationsveje for oplysninger om UFO-observationer i østlandene er en del materiale kommet frem i de seneste år. I løbet af 1976 vil SUFOI præsentere de vigtigste af disse materialer for vore medlemmer i form af et SUFOI-EXTRA hefte, som vil blive annonceret i et af de kommende nr. af UFO-NYT.

OLE HENNINGSEN

SUFOI's Efterforskningsafdeling.

KIG PÅ HIMLEN

— sådan ser den ud!

I denne serie vil jeg forsøge, med et jævnt menneskesprog, at gøre rede for stjerners og planeters bevægelser og særlige kendetegn, ligesom jeg vil give oplysninger om, når der forekommer ting på himlen såsom stjerneskud (meteorsværme), sol- og måneformørkelser, kometpassager og andet, der kan være af interesse for UFO-NYTs læsere, der givetvis tilbringer en hel del af deres fritid med at se på himlen.

Det vil være nærliggende at indlede med en beskrivelse af de objekter, der er mest dominerende på efterårshimlen, nemlig planeterne Jupiter og Venus. Fælles for planeterne er, at de alle står op i øst og følger Solens tilsyneladende bane hen over himlen (Ekliptika).

Set med det blotte øje er Jupiter et fantastisk stærkt lysende objekt, der i lysstyrke kun overgås af Venus. Jupiter, der er vores største planet med ækvatordiameter på 143.650 km, står sidst i oktober op sent på eftermiddagen og kulminerer i syd kl. ca. 23.00. Midt i december står den op ved middagstid, og kulminationen foregår kl. ca. 19.00. Jupiter er karakteristisk ved „den store røde plet", hvis oprindelse endnu er ukendt, og ved, at den har 12 måner, hvoraf de 4 med lethed kan ses selv med en lille kikkert. Det er interessant at følge disse små drabanter omkring planeten. Positionsændringer ses tydeligt fra aften til aften.

Planeten står i øvrigt her i 1975 så tæt på Jorden, som den kan komme, nemlig med en afstand på 590 millioner km. Atmosfæren består hovedsagelig af brint og brintforbindelser. Temperatur ca. ÷ 130°C.

Venus, skønhedens gudinde, der er på størrelse med Jorden, lyser med en stråleglans, der overgår alle andre planeter og til tider er så kraftig, at planeten kan observeres på himlen ved fuldt dagslys. Det var således tilfældet i 1609 og 1798, da den blev set flere

steder i Frankrig som dagstjerne, hvilket vakte stor opsigt. Som det fremgår, er det ikke hverdagskost, at Venus har så gunstig en position, at den kan ses om dagen. Jeg har flere gange forsøgt at pejle mig til den, for det skulle være muligt at se den, når man ved nogenlunde hvor den står, men en dagobservation er endnu ikke lykkedes for mig. Skulle man tilfældigvis opdage en stjernelignende genstand på himlen om dagen, kan man være sikker på, at det er Venus, der er på spil. (?)

Denne planet vil her i efterårsmånederne kun kunne ses som morgenstjerne, idet den midt i oktober står op kl. ca. 02.30 og går ned ved 16-tiden, medens den midt i december står op kl. ca. 04.30 og går ned i vest midt på eftermiddagen.

Venus er den planet, der kommer Jorden nærmest, ca. 40 millioner km, og den er karakteristisk ved, at den danner faser ligesom Månen. Der tales altså med andre ord om „fuld Venus" og „ny Venus" o.s.v. Det er muligt med kikkert at se Venus som en lille segl, når den er i aftagende og tiltagende.

Denne planet har i øvrigt den kedelige egenskab, set fra et astronomisk synspunkt, at den er usynlig, når den er nærmest Jorden. Dette hænger sammen med, at dens bane løber mellem Solen og Jorden således, at den i denne position vender sin uoplyste side imod Jorden. Det udtrykkes således at Venus er i nedre konjunktion. Venus har, så vidt vides, ingen måner. Atmosfære hovedsagelig kuldioxid. Overfladetemperatur ca. 500° C. Tryk ca. 140 atm.

Foruden beskrivelse af vores trofaste venner Jupiter og Venus kan det måske være af interesse for læserne at kende tidspunkterne for de mest aktive meteorsværme (stjerneskud), der forekommer. Stjerneskud kan ses hver aften, om end med lange mellemrum, men de egentlige sværme forekommer som bekendt, når Jorden med sin omgivende atmosfære i sit omløb omkring Solen med en hastighed af ca. 30 m/sek. bevæger sig ind i interplanetarisk stof såsom rester af komethaler, der svæver omkring i rummet. De partikler, der fremkalder stjerneskud, er i de allerfleste tilfælde ikke større end sands- eller sædekorn. Ved deres bevægelse ind i Jordatmosfæren, i en højde af ca. 100 km, og den dermed følgende forbrænding, forekommer de karakteristiske lyse streger på himlen. Historien kan fortælle, at der i år 1833 forekom en overdådig meteorsværm med indtil 20 stjerneskud pr. sekund.

Meteorsværmen „Orioniderne" den 21. oktober vil have tilsyneladende udstrålingspunkt (radiant) i stjernebilledet Orion, altså på sydhimlen. „Leoniderne" den 17. november har fået dette navn, da sværmen har radiant i stjernebilledet Leo (Løven). Sværmen har naturligvis intet at gøre med de stjernebilleder, der giver dem navn. Stjernebillederne skal vi komme ind på ved en senere lejlighed.

Det vil måske være relevant at slutte denne artikel med et par praktiske oplysninger vedrørende astronomiske observationer. Man må for det første være opmærksom på, at for at få det fulde udbytte af stjernekiggeri, må man have opholdt sig i mørket en halv times tid, før øjnene er tilvænnet, og så kan man endda ikke stole fuldt ud på de øjne, man er udstyret med. Der er sikkert en hel del af læserne, der har oplevet, at man under observation af en stærkt lysende stjerne pludselig mener at kunne konstatere, at objektet bevæger sig rundt i cirkler for i næste øjeblik at hoppe op og ned og til siderne. Det må straks fastslås, at dette ikke er objektets egenbevægelser, men et synsbedrag, der må tilskrives øjets manglende evne til at fastholde en lysende genstand på mørk baggrund. Ligeledes må nævnes, at vores mest lysstærke stjerner og planeter, medens de befinder sig lavt over horisonten, kan udvise et fantastisk farvespil vekslende i alle regnbuens farver. Dette skyldes lysets brydning ved den lange passage gennem atmosfæren og er altså ikke en aktivitet i selve objektet.

Ved brug af kikkert til astronomisk brug, kan der måske herske tvivl om, hvilken størrelse der er velegnet. I den forbindelse kan det oplyses, at 7×50, 11×80 eller 15×80 vil være ideelle, idet lystabet heri er absolut minimalt. Til de to sidstnævnte vil stativ være uundværligt. *E. Amby Knudsen.*

93 pct. af verdens kloge hoveder tror på UFO'er!

En gruppe af nogle af verdens mest intelligente mennesker har erklæret, at de er overbevist om UFO'ernes eksistens.
Det drejer sig om 332 personer, der er medlemmer af den franske gruppe af Mensa International, en eksklusiv organisation af personer med eksceptionelt høje intelligenskvotienter. De 332 personer udgør 93 pct. af de 357 Mensa-medlemmer, der svarede på et spørgeskema vedrørende UFO'er.
Og ikke kun det, men over 3/4 af de adspurgte – 76 pct. – sagde, at de var villige til at støtte nye undersøgelser af fænomenet. I et interview i Paris udtaler den 24-årige Daniel Auduc, der er Mensa-medlem og som udførte undersøgelsen:
„Vore undersøgelser involverer nogle af de mest højtbegavede mennesker i verden, og kan ikke ignoreres. Det kan opfattes som en repræsentativ opfattelse for det tænkende menneske. Som et resultat heraf er vi i øjeblikket ved at sammensætte en komité for at kunne starte et UFO-forskningsprogram, som Mensa vil køre i de kommende år."
Auduc, der er professionel fotograf, sagde bl. a. også: „mere end 40 af de Mensa-medlemmer, der svarede på spørgeskemaerne, havde selv set UFO'er."
„Næsten halvdelen af dem, der svarede, sagde at de ville tage imod et tilbud om at komme om bord i et UFO, hvis UFO'ets besætning ikke syntes fjendtlig."
„Mere end halvdelen er overbevist om, at UFO'erne kommer ude fra verdensrummet, og ikke fra et eller andet ukendt sted her på Jorden."
„De mener, at UFO'erne transporterer passagerer, der undersøger vor adfærd, ligesom vi kunne undersøge myrernes."
„Jeg er ikke overrasket over vor undersøgelses resultat. Jeg så selv noget mærkeligt på himlen over de franske Alper for to år siden. Det var et par flade, trekantede objekter, det ene hæftet til det andet," slutter Daniel Auduc.
Et andet Mensa-medlem, den 45-årige Bernard Ronk, fortæller, at han som pilot i det franske luftvåben i 1960 så et UFO: „Jeg fløj 3–4 km nord for Dijon i omkring 3 km's højde, da jeg fik øje på et lysende punkt foran mig. Det viste sig ikke på radarskærmen." **Kilde: The National Enquirer, 10. juni 75/Fl. A.**

PS.: Til det ovenstående skal blot tilføjes, at ganske vist tales der om de mest intelligente mennesker i verden, men problemerne omkring og måling af IQ, eller intelligenskvotienter, er selv i dag en ret speget affære. En høj IQ er ikke altid kombineret med genialitet, eksceptionelt dømmekraft eller knivskarp tænkeevne. Mange genier har haft høj IQ, men mig bekendt har man også fundet, om ikke tåber, så alt andet end genier, med en høj IQ. Jeg er ikke klar over, om man i dag ved, hvad en høj IQ egentlig indebærer generelt. **/Fl. A.**